

Din cuprins:

EVENIMENTE INTERNAȚIONALE

EVENIMENTE NAȚIONALE

PATRIMONIU UAR

ARHIVA UAR

ARHIVA FOTO UAR

ARHITEȚI ÎN APĂRAREA PATRIMONIULUI

BIBLIOTECA UAR

100 DE ANI DE LA...

PROIECTE CULTURALE

ARHITECTURA SE ÎNVAȚĂ DE MIC

DOCUMENTE „ÎN PREMIERĂ”

EVENIMENTE ALE FILIALELOR

LANSĂRI CU DICHIS

ARHITEȚII ȘI PASIUNILE LOR

PROIECTE CULTURALE UAR 2016

REVISTA „ARHITECTURA”

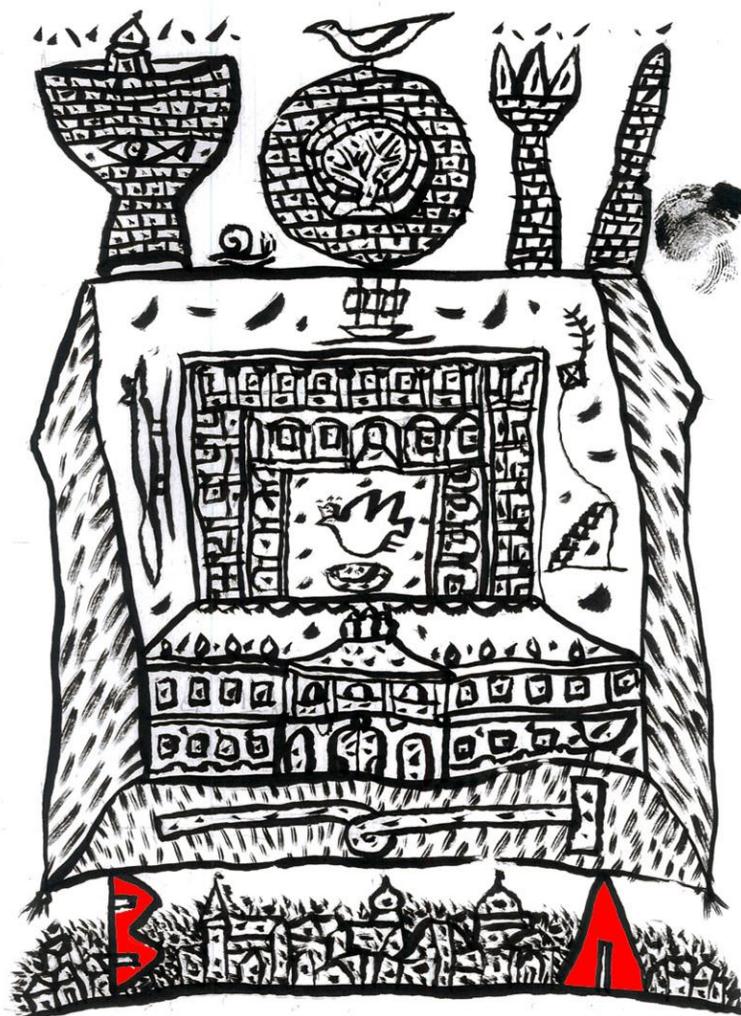
CASE PE CARE LE IUBIM

PARTENERIATELE UAR

SENATUL UAR

arh. Dorin Ștefan

BALUL ARHITECTILOR 2017

UNIUNEA ARHITECTILOR DIN ROMANIA

12-13 Mai 2017

ianuarie
martie
2017

Caseta redacțională

redactare:

arh. Ileana Tureanu - președinte UAR
arh. Ioana Alexe - tehnoredactare
arh. Marina Macarie - sigla BIUAR

coordonator:

arh. Ileana Tureanu - președinte UAR

Contact

Centrul de Cultură Arhitecturală /
Secretariat /
Revista Arhitectura / Biblioteca
str. Jean Louis Calderon, nr. 48,
București, sectorul 2, cod 020038,
tel: 021.312.76.01

Secretariat: tel. 021.315.60.73,
0737.01.77.85,
uar_contact@yahoo.com,
secretariat@uniuneearhitecilor.ro

Revista Arhitectura: tel. 076.819.81.78,
076.819.81.79,
office@arhitectura-1906.ro

Biblioteca (program cu publicul):
L-V - 10:00-16:00, tel. 021.310.91.94,
biblioteca@uniuneearhitecilor.ro

SUMAR

EVENIMENTE INTERNAȚIONALE

2 Premiul PRITZKER 2017. Creativitatea împărtășită

EVENIMENTE NAȚIONALE

8 URBANCONCEPT XVII. Sinaia, 9-11 martie 2017

10 Participare în premieră. AMBIENT EXPO

PATRIMONIUL UAR

12 Strada J. L. Calderon (fostă Alexandru Sahia, nr. 48).

Centrul de Cultură Arhitecturală al Uniunii Arhitecților din România

16 Complexul de odihnă și cultură al arhitecților. „Casa cu Blazoane”,
sat Chiojdu, jud. Buzău

ARHIVA UAR

18 Biserica CFR din Piatra Olt. Un S.F. de la începutul secolului al XX-lea

ARHIVA FOTO UAR

20 Concurs de fotografie. „FEMEIA-ARCHITECT - identitate, percepție”

BIBLIOTECA UAR

22 Volumul „Ieri și azi în București”

100 DE ANI DE LA...

24 Frank Lloyd Wright

PROIECTE CULTURALE

26 „2017- Anul Ioana Grigorescu”. De ce?

ARHITECTURA SE ÎNVĂȚĂ DE MIC

30 „De-a arhitectura” la clasele 0-1

DOCUMENTE „ÎN PREMIERĂ”

32 Arhitectul Dimitrie Ionescu-Berechet și *Jurnalul său de front*

EVENIMENTE ALE FILIALELOR

36 SUCEAVA LA UZINA DE APĂ. Premiile Bienalei Naționale de Arhitectură,
ediția 2016

38 FILIALA SIBIU. Andaluzia pentru arhitecți. Excursie de studiu realizată de
membri ai UAR în luna octombrie 2016

40 EUROREGIONALA SUD-VEST OLTENIA. Cel mai tânăr membru

ARHITECTI ÎN APĂRAREA PATRIMONIULUI

42 Arhitecții suceveni încearcă să apere monumentele „recente” de
arhitectură

LANSĂRI CU DICHIS

44 Arh. Niels Auner. Lansarea volumului „PROIECTE și REALIZĂRI - restaurări
de monumente istorice și construcții noi cu structuri din lemn”

46 Dorin Ștefan. Singurul arhitect român prezent în *Atlasul arhitecturii
mondiale*

ARHITECTII ȘI PASIUNILE LOR

50 Expoziția „Un milion de locuri de văzut prin Fotografia Românească”

PROIECTE CULTURALE UAR 2016

52 Eveniment. Povestea „Nomadei” din Calderon, sculptura realizată de
Mariana Gordan

REVISTA „ARHITECTURA”

54 Măriuca Mănescu. Noul redactor-șef al revistei „Arhitectura”

CASE PE CARE LE IUBIM

56 „Caru’ cu Bere”. De la legendă la realitate

PARTENERIATELE UAR

60 Catedrala „Sfântul Mihail” de la Alba Iulia. Monument, desen, cercetare

SENATUL UAR

62 Ședința Senatului din 16.02.2017

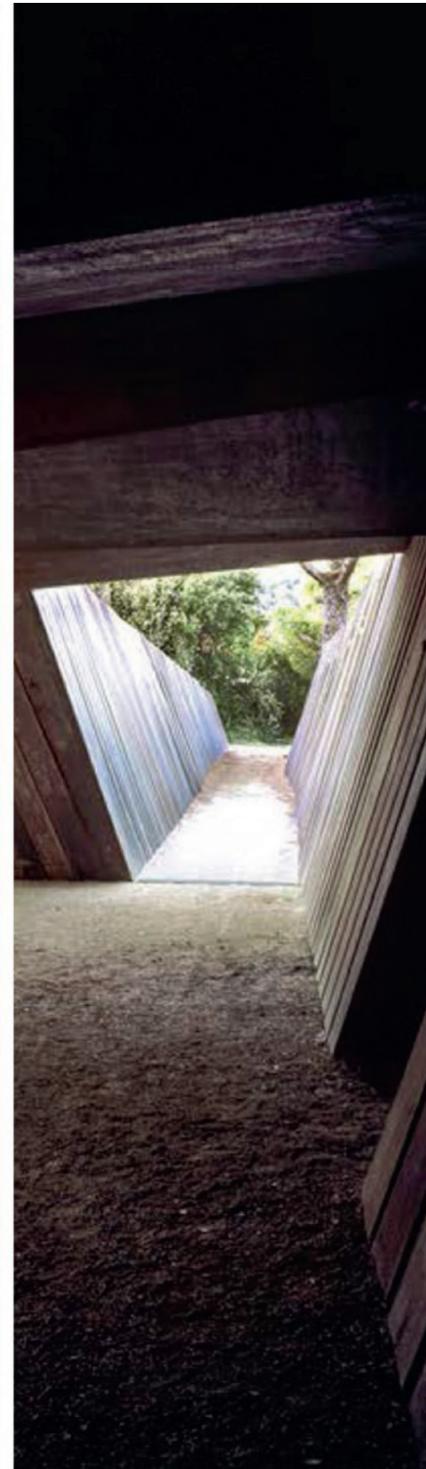
64 Ședința Senatului din 25.04.2017

PREMIUL
 PRITZKER 2017

CREATIVITATEA ÎMPĂRTĂȘITĂ

 text: arh. **Maria Mănescu**

 PREMIO
 PRITZKER
 2017

 RAFAEL **ARANDA**
 CARME **PIGEM**
 RAMON **VILALTA**

Anul acesta, **Premiul Pritzker** - cea mai înaltă distincție actuală pentru arhitecți, adesea considerat ca echivalentul Premiului Nobel pentru arhitectură - a fost acordat unui trio de arhitecți spanioli, fondatori ai biroului de arhitectură catalan *RCR Arquitectes* în 1988. Este prima oară în istoria acestui premiu când se acordă unui grup de arhitecți.

Rafael Aranda, 55 de ani, Carme Pigem, 54 de ani, și Ramon Vilalta, 56 de ani, au studiat la Școala Tehnică de Arhitectură del Vallès din Barcelona și și-au stabilit sediul biroului de arhitectură în orașul lor natal din Catalonia, Olot. „... este micul nostru univers”, spun ei despre Olot într-un interviu acordat publicației online „Le Temps”¹. „Pornind de la orașelul nostru natal ne-am început propriul drum” (Ramon Vilalta, 2014). „Nu pentru că voiam să ne distanțăm de lume, ci pentru că voiam mai degrabă să ne păstrăm felul de a fi și de a simți” (Carme Pigem, 2014).

Contactată imediat după anunțarea decernării premiului, Carme Pigem a dezvoltat această idee: „Uneori, avem impresia că trebuie să alegem între local și internațional. Cazul nostru combate această teorie: putem fi foarte legați de local și în același timp deschiși către lume. Și este minunat că juriul a sesizat și apreciat acest lucru”. În comunicatul juriului se menționa: „Trăim într-o lume globalizată în care trebuie să ne bazăm pe influențe internaționale, schimburi comerciale, pe comunicare. Dar din ce în ce mai mulți oameni se tem că din cauza acestor influențe ne vom pierde valorile noastre locale, arta noastră locală, obiceiurile noastre. Laureatii ne spun că le putem avea pe amândouă: valori locale și deschidere către lume”.

Pe lângă marca Școlii de Arhitectură de la Barcelona (care și-a pus amprenta pe Jocurile Olimpice din 1992), RCR Arquitectes recunosc și influența pe care au avut-o asupra creativității lor sculptorii spanioli Eduardo Chillida și Jorge Oteiza, pictorii americani și francezi Mark Rothko și Pierre Soulages și arhitectura tradițională japoneză.

Opera lor include deopotrivă spații publice și private, edificii culturale și instituții de învățământ, toate proiectate în spiritul respectului față de situl natural. „Ne interesează foarte mult să înțelegem cât mai bine natura, pentru ca apoi arhitectura să poată intra în dialog cu ea. Nu este vorba de o poziție de supunere sau impunere, ci de un dialog. Faptul că trăim într-un teritoriu conectat la natură ne-a învățat să dialogăm cu ea [...] pornind de la materiale naturale: piatră, oțel, cristale [...] Și factorul timp este fundamental: apare patina și se simte trecerea timpului. Nu ne interesează materialele inerte, pe care timpul nu le afectează”. (Ramon Vilalta)

Cei trei arhitecți au început să lucreze pe plan local, proiectând în 2000 o pistă de atletism. În Olot, RCR Arquitectes a mai proiectat o reședință privată, un restaurant și a transformat o veche turnătorie în propriul birou de arhitectură - Espacio Barberi, Barberí Laboratory, 2008.

Anul 2014 a fost în mod particular fructuos pentru RCR

Arquitectes, prin inaugurarea operii lor majore, un muzeu conceput pentru expunerea picturilor abstracte ale pictorului Pierre Soulages (Rodez, în sudul Franței). Cotidianul „Le Monde” saluta acest edificiu ca un „loc de excepție”, „de o sobrietate impresionantă”: un ansamblu format doar din linii drepte și unghiuri, cu pereți exteriori din oțel oxidat, cu o tentă care dă ansamblului o tentă de rugină.

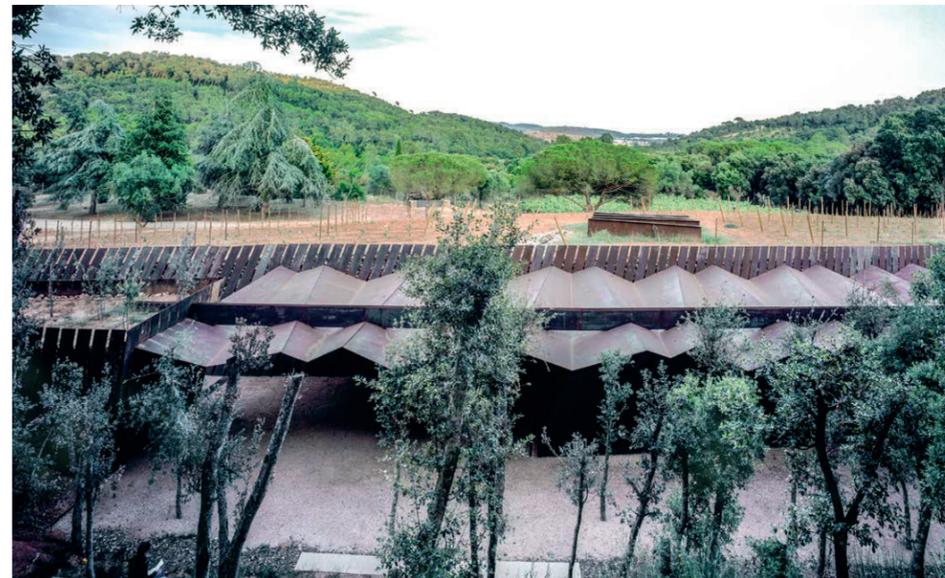
Tot în 2014 și tot în Franța, respectul lor față de natură a marcat și un alt proiect, mult mai modest, în localitatea rurală Négrepelisse (Tarn-et-Garonne, sud-vest): un centru de artă integrat în ruinele unui castel de secol XIII. „În aceste vremuri în care viața persoanelor se denaturalizează, trebuie să facem în așa fel încât să simțim natura, aerul, vidul, esența lucrurilor”, pleda atunci Carme Pigem.

În Gand (Belgia), o altă realizare notabilă, medioteca Waalse Krook, va fi inaugurată în curând. Cei trei arhitecți au fondat două instituții care să le susțină activitatea de proiectare: RCR Lab A² (2008), un „laborator de arhitectură deschisă” conceput pentru a furniza „un spațiu de dezvoltare pentru cercetare și transversalitate creativă” și RCR Bunka Foundation³ (2013), în ideea de a „stimula la nivelul societății gustul pentru arhitectură și peisaj și, în general, pentru arte și cultură” prin expoziții și evenimente. Fundația are și rolul de a arhiva lucrările firmei.

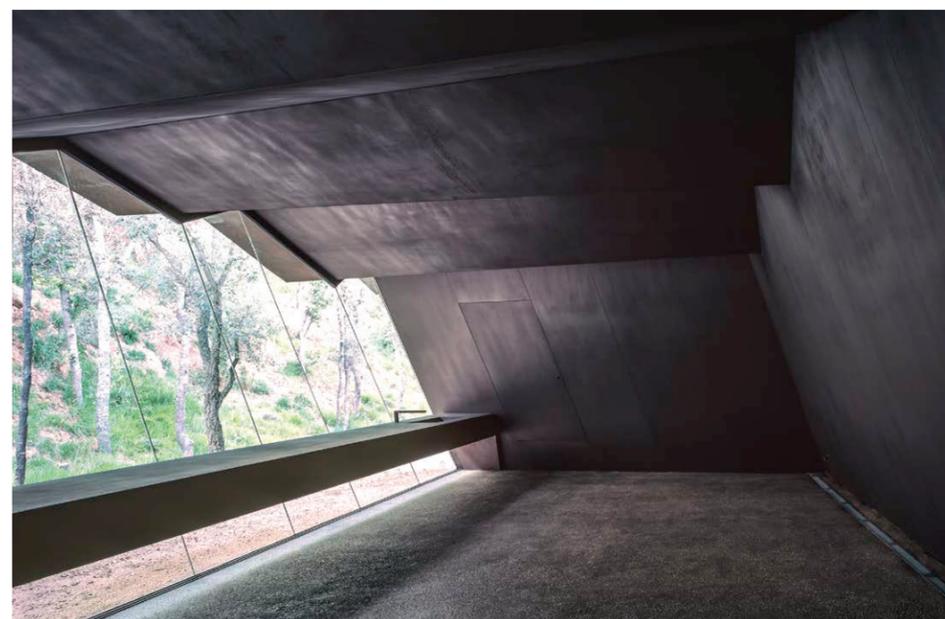
În comunicatul oficial⁴, juriul Pritzker descria proiectele RCR Arquitectes ca fiind „frumoase și poetice”. „Fiecare clădire proiectată de acești arhitecți este specială și nu face compromisuri privind timpul și locul” [...] „Lucrările lor sunt întotdeauna fructul unei adevărate colaborări și în serviciul comunității” [...] „Ei înțeleg că arhitectura și mediul în care se inserează sunt intim împletite și știu că alegerea materialelor și abilitatea de a construi sunt instrumente puternice pentru crearea de spații durabile și pline de semnificații.”

Sobri, modești, cei trei premiați Pritzker sunt un exemplu de „creativitate împărtășită”, demonstrând cu prisosință prin lucrările lor importanța „rădăcinilor” pentru spiritul creativ. „Arhitectura este un element primitiv, fundamental în viața omului. În primul rând ca refugiu, dar trebuie să aibă și capacitatea de a genera alte tipuri de sentimente decât siguranța acoperișului de deasupra capului. De ce să nu ne gândim la capacitatea arhitecturii de a transcende, de a deschide porțile mai departe, către partea cea mai sensibilă, spirituală a oamenilor [...] acest lucru am vrea să reușim cu construcțiile noastre: ca ele să stimuleze gândirea, imaginarea, emoțiile celor cărora le sunt adresate.

Premiul Pritzker, în valoare de 100.000 dolari, a fost remis în cadrul unei ceremonii susținute la State Guest House, Akasaka Palace, Tokyo, pe 20 mai.

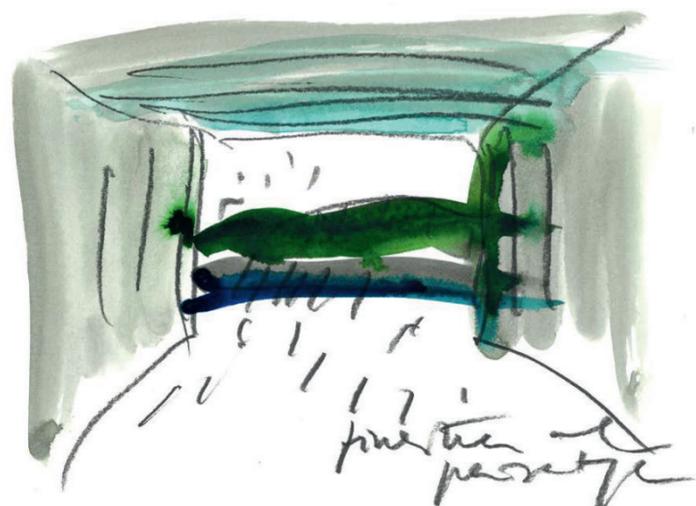
Bell-Lloc Winery, 2007, Palamós, Girona, Spain

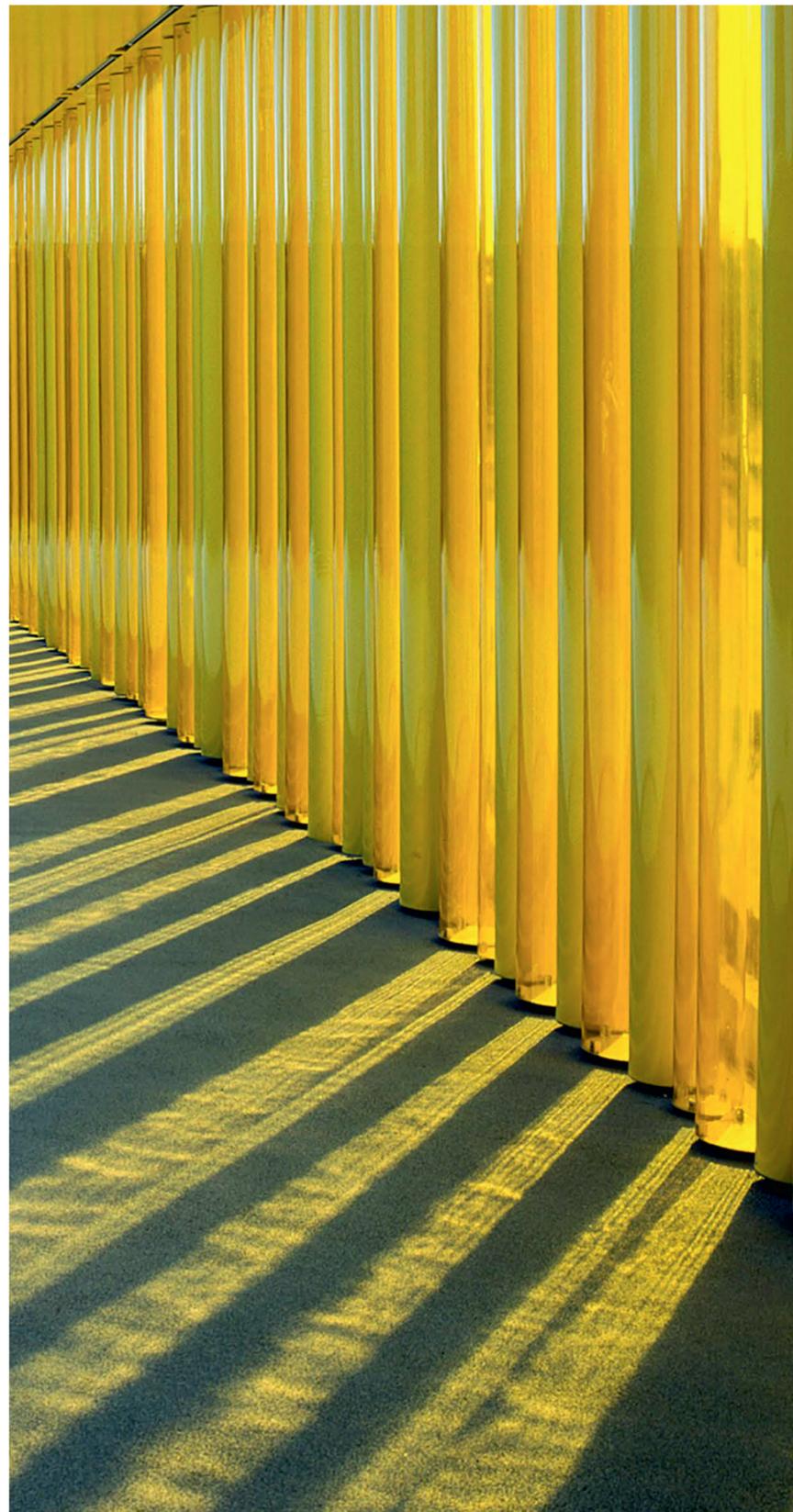
Row House, 2012, Olot, Girona, Spain

Sant Antoni - Joan Oliver Library, Senior Citizens Center
and Cándida Pérez Gardens, 2007, Barcelona, Spain

La Lira Theater Public Open Space, 2011, Ripoll, Girona, Spain
În colaborare cu J. Puigcorbé

El Petit Comte Kindergarten, 2010, Besalú,
Girona, Spain
În colaborare cu J. Puigcorbé

Barberí Laboratory, 2008, Olot, Girona, Spain

**10 PROIECTE-CHEIE ALE RCR
ARHITECTES:**

- GIRONA, SPANIA
Tossols-Basil Athletics Track, 2000, Olot
Bell-Lloc Winery, 2007, Palamós
Barberí Laboratory, 2008, Olot
El Petit Comte Kindergarten, 2010, Besalú (în colaborare cu Joan Puigcorbé)
Lira Theater Public Open Space, 2011, Ripoll (în colaborare cu Joan Puigcorbé)
Les Cols Restaurant Marquee, 2011, Olot
Row House, 2012, Olot
BARCELONA
Sant Antoni - Joan Oliver Library, Senior Citizens Center și Cándida Pérez Gardens, 2007
FRANȚA
La Cuisine Art Center, 2014, Nègrepelisse
Soulages Museum, 2014, Rodez (în colaborare cu G Trégouët)

Surse:

- <https://www.letemps.ch/economie/2017/03/03/prix-pritzker-2017-decerne-trois-architectes-espagnols-connectes-nature>
<https://vincentloy.wordpress.com/tag/architectes/>
<https://www.dezeen.com/2017/03/01/key-projects-pritzker-prize-laureates-rcr-architectes/>

NOTE

- 1 <https://www.letemps.ch/economie/2017/03/03/prix-pritzker-2017-decerne-trois-architectes-espagnols-connectes-nature>.
2 <http://labarcraarquitectes.cat/>
3 <http://rcrbunkafundacio.cat/>
4 <http://www.pritzkerprize.com/2017/announcement>

**URBANCONCEPT
XVII**
SINAIA, 9-11 MARTIE 2017

Plenul reuniunii

 text: arh. **Alexandru Panaitescu**

 foto: arh. **Rodica & Alexandru Panaitescu, Mircea Țibuleac**

Înregistrarea delegaților UAR la secretariatul reuniunii

Un prilej bine-venit pentru discutarea unor probleme actuale ale arhitecților și urbanistilor din România a fost reuniunea URBANCONCEPT, devenită tradițională, fiind la a XVII-a ediție. S-a desfășurat între 9-11 martie 2017 la Sinaia, cu participarea a peste 100 de arhitecți.

Evenimentul a fost organizat de societatea „Oameni și Companii” din Iași împreună cu Asociația Arhitecților-Șefi de Județe din România, în parteneriat cu Biroul Teritorial Nord-Est al RUR, UAR și OAR și a fost moderat de dr. arh. Mircea Grigorovschi.

Uniunea Arhitecților din România a fost reprezentată de o delegație formată din arhitecții Casandra Roșu și Mircea Țibuleac, membri ai senatului UAR, Rodica și Alexandru Panaitescu, iar din partea revistei „Arhitectura” a participat Ana Flutur, secretar general de redacție.

Lucrările întâlnirii s-au desfășurat în două părți. Prima sesiune a fost dedicată dezbaterilor profesionale pe marginea unor prezentări tematice, care au avut ca numitor comun dezvoltarea și gestiunea urbană. A doua sesiune, cu caracter organizatoric, a cuprins o ședință a Asociației Arhitecților-Șefi de Județe.

Trebuie apreciat nivelul foarte aplicat al prezentărilor, aspectele teoretice sau de ordin general fiind contrabalansate judicios

Expunerea domnului arh. Sorin Gabrea

de cazuri concrete supuse atenției. Astfel, majoritatea subiectelor nu numai că au reușit să capteze atenția auditoriului, dar - mult mai important - au generat discuții interesante, uneori foarte aprinse. Într-o selecție inevitabil subiectivă, amintim numai câteva.

O pledoarie pentru dezvoltarea urbană planificată, cu referire directă la instituția arhitectului-șef a făcut domnul arh. Sorin Gabrea. Ca exemplificare, a susținut PUZ-ul pentru realizarea inelului median de nord al Bucureștiului, documentație de mare complexitate, aprobată de câțiva ani, a cărei materializare, amânată nepermis de mult, ar putea contribui la fluidizarea circulației din Capitală și ar lega autostrăzile A1, A2 și A3, evitând circulația de tranzit prin oraș.

O soluție pentru gestionarea coerentă a problemelor urbane a fost prezentată de arh. Bogdan Bogoescu, care - în numele Filialei Teritoriale București a OAR - a pus în discuție înființarea centrelor de urbanism, o primă încercare fiind în București prin aplicarea

Expunerea domnului arh. Bogdan Bogoescu

proiectului CUB (Centrul de Urbanism București), inițiativă care nu este agreată de Primăria București. Problema s-a dovedit și-n cadrul reuniunii foarte controversată, generând momentul cel mai animat, cu discuții vii, care au antrenat pro sau contra numeroși vorbitori.

Intervenția arh. Georgeta Gabrea s-a bucurat de un interes deosebit. Tema prezentată s-a referit la lucrările sale de refacere a imobilelor din străzile Lipscani 55, Caimatei 10 și Câmpineanu 2. Acestea se dovedesc nu numai exemple de foarte bună practică în domeniul propriu-zis al restaurării, dar sunt și cazuri excelente de reconstrucție urbană.

De mult interes s-a dovedit și intervenția dr. arh. Nicolae Țărălungă „Despre mobilitatea în labirint” sau cea a dr. arh. Mircea Grigorovschi și arh. Dragoș Ciolacu despre „Evoluția urbană ca paradigmă a dezvoltării”, iar lista rămâne deschisă.

O notă de bun augur este marele interes arătat de participanți față de revista „Arhitectura”.

PARTICIPARE ÎN PREMIERĂ

AMBIENT EXPO

În perioada 23-26 martie, **Uniunea Arhitecților din România** a fost prezentă, pentru prima dată, la **AMBIENT EXPO - Târgul internațional de produse și sisteme pentru amenajări interioare și exterioare, decorațiuni, mobilier și piscine**, ce a avut loc la Romexpo.

Timp de trei zile, în pavilionul central, Uniunea Arhitecților din România și-a întâmpinat vizitatorii cu un stand primitor și atractiv, un mic muzeu de etnografie, artă și folclor, amenajat cu obiecte specifice, autentice românești, rustice, cu mere și nuci aduse, toate, de la proprietatea de la CHIOJDU.

Cu prilejul derulării activităților în cadrul târgului, au fost programate mai multe evenimente culturale:

- Expoziția care ilustrează „Evoluția Repertoriului de modele ale habitatului moșnenesc din Muntenia” - „**Casa cu Blazoane**” din comuna Chiojdu, jud. Buzău, aflată în patrimoniul UAR din 2009.

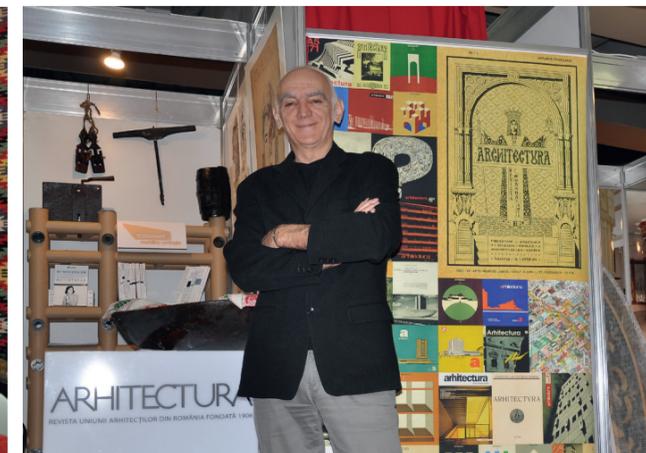
„Construită în prima jumătate a sec. al XVIII-lea, o capodoperă a arhitecturii naționale și un reper al culturii europene. Refăcută de moșnenii izbășoi în sec. al XIX-lea, reprezintă unul din puținele exemple de locuințe sătești care s-a păstrat din perioada respectivă până în zilele noastre. Complexul «Casa cu Blazoane» include monumentul propriu-zis, centrul de informare și corpul de ateliere/dormitoare. Aici sunt organizate școli de vară pentru meserii tradiționale, tabere de desen-acuarelă, circuite turistice, întâlniri ale specialiștilor pe probleme de monumente și peisaj cultural etc. De asemenea, în complex sunt derulate activități de învățământ, târguri sezoniere, evenimente folclorice locale etc., contribuind la progresul comunei”, a povestit Florin Drăgulin, administratorul domeniului.

- **Revista „Arhitectura”** a fost prezentă cu cea mai nouă apariție a sa, dar și cu numere mai vechi, oferite celor doritori să-și completeze colecția sau în căutare de idei.

- Lansarea volumului „**My Modernism (autodenunț)**”, în prezenta autorului, arh. Dorin Ștefan. Evenimentul a fost urmat de o sesiune de autografe.

- Avanspremiera Expoziției „**ARH. IOANA GRIGORESCU - EXPRESIA SINCERITĂȚII**”, care a precedat seria de manifestări înscrise în programul UAR „**2017 - ANUL ARH. IOANA GRIGORESCU**”, prin care se urmărește cunoașterea creației unei mari arhitecte care a restaurat monumente de valoare inestimabilă ale arhitecturii românești, precum și mănăstiri astăzi aproape uitate.

text: **Olimpia Sultana**
foto: **Florin Drăgulin**
Cristian Petrescu

**STRADA J. L.
CALDERON
(FOSTĂ
ALEXANDRU
SAHIA), NR. 48**

CENTRUL DE CULTURĂ ARHITECTURALĂ AL UNIUNII ARHITECȚILOR DIN ROMÂNIA

text: **Simina Stan**

Vedere de pe strada Jean Louis Calderon 48

În apropierea intersecției străzilor C. A. Rosetti și Jean Louis Calderon se conturează, armonios, un front de clădiri impunătoare de la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea, printre care amintim: reședințele celebrei feministe Alexandrina Cantacuzino, a moșierului Sava Șomănescu, a doctorului Ion Cantacuzino, a marelui industriaș Constantin Vasiliu Bolnavu, a judecătorului Gh. N. Bagdat, a Zoei Filitis. Între astfel de clădiri remarcabile, Centrul de Cultură Arhitecturală al Uniunii Arhitecților din România iese, însă, în evidență.

Arhitect necunoscut

Istoria elegantei clădiri de la numărul 48 (strada Jean Louis Calderon) începe în anul 1898. Numele arhitectului a rămas, încă, necunoscut, planurile identificate la Arhivele Naționale nefiind semnate. Din dosarul numărul 584/1898 (aflat în fondul Primăriei Municipiului București al Arhivelor Naționale) reiese că primul proprietar al casei a fost Aron Iacob, care deținea mai multe imobile situate la intersecția actualelor străzi Jean Louis Calderon și Theodor Masaryk (J. L. Calderon nr. 48, 50 și T. Masaryk 4, 6, 8, 10). Toate au fost, ulterior, cumpărate de Solomon I. Bally, un important proprietar

imobiliar din Bucureștiul începutului de secol XX. Nu știm ce motive l-au determinat pe Solomon Bally să vândă, dar, în 1918, clădirea era locuința chirurgului Ion Bălăcescu, personalitate a domeniului medical, profesor la Facultatea de Medicină din București și autor al unor importante studii privind chirurgia infantilă, chirurgia de rezecție etc.

La naționalizare, Radu Lupescu figurează ca proprietar al imobilului. Ulterior, acesta a fost preluat de Ministerul Afacerilor Interne. Între anii 1988/89-1995 a fost sediul reprezentanței diplomatice a Autorității Palestiniene și după 1995 a adăpostit Secția Consulară a Ambasadei Republicii Elene.

Stil neogotic

În ciuda ironiei de a nu cunoaște numele arhitectului, pot fi semnalate analogii de limbaj arhitectural cu alte clădiri în stil neogotic din Capitală. De exemplu, similaritățile dintre cele două clădiri din strada J. L. Calderon și lucrările arhitectului Zigfrid Kofczinsky: Caru' cu Bere (1893-1895) și casa Herman I. Rieber (1903) din strada Romulus 15.

Reprezentativitatea pentru reședințele bucureștene ale epocii și pentru fondul construit realizat în stilul neogotic, în București, sunt doar două dintre argumentele ce au fundamentat clasarea imobilului ca monument istoric. Clădirea se evidențiază prin folosirea unui limbaj arhitectural academist și neogotic.

Clădirea Centrului de Cultură Arhitecturală păstrează modenatura inițială a fațadelor. Cea dinspre vest se distinge printr-o compoziție amplasată deasupra ancadramentului ferestrei salonului nord-vestic de la parter. Compoziția cuprinde două scuturi medievale și medalioane reprezentând două personaje masculine. Deasupra este poziționat balconul etajului. Golul (ușii și al ferestrei de la etaj) are centrul marcat printr-o coloană, pe care se sprijină două arce trilobate lanceolate.

Imaginația arhitectului se remarcă pe fațada nordică, unde intrarea principală este somptuos decorată. Decorația este centrată în jurul loggiei cu arce polilobate și a arcului lanceolat al intrării, care echilibrează opțiunea poziționării accesului lateral, pentru a câștiga suprafață construibilă. La sfârșitul anilor 1920, s-au realizat recompartimentări, extinderi, adăugarea unei scări secundare, deasupra celei de a doua intrări.

Detaliu intrare principală

Etaj

Detaliu decorație

Luminator și plafonul pictat al etajului

Interioare

Din planuri reies subtilele deplasări ale accentelor discursului arhitectural din exterior înspre interiorul clădirii. Alcătuit din subsol, parter înalt, etaj și mansardă, imobilul are generoase saloane și holuri principale cu plafoane decorate, atât la parter, cât și la etaj.

Trebuie amintită eleganta desfășurare a scârilor de acces și de onoare.

Ne putem imagina seratele vremii după dichisurile camerelor, ferestrele cu vitralii, plafonul pictat al etajului, mai ales că, în anul 1898, casa era prevăzută cu toate facilitățile moderne: canalizare, gaz aerian și telefon.

La etaj, este montat luminatorul, încadrat într-o ramă bogată de stuc. Racordarea ramei la pereți se face prin intermediul unor suprafețe concave, împărțite în panouri delimitate prin colonete de stuc, terminate în registrul superior prin busturi de putti. Registrul inferior este închis prin mascheroni. Șirul de suprafețe concave formează o friză continuă pictată. Scenele reprezentate sunt de două tipuri: de colț – înfățișând elemente vegetale, executate cu șablonul și de câmp – reprezentând compoziții cu putti, cu diferite atitudini, într-o ambianță paradisiacă.

Scara principală

La începutul anului 2013, după ce a intrat în proprietatea Uniunii Arhitecților din România, clădirea a fost înscrisă pe Lista Monumentelor Istorice.

Centrul de Cultură Arhitecturală cuprinde: sediul UAR, spații expoziționale, biblioteca, arhiva, redacția revistei „Arhitectura”.

COMPLEXUL DE ODIHNĂ ȘI CULTURĂ AL ARHITECȚILOR

„CASA CU BLAZOANE”, SAT CHIOJDU, JUD. BUZĂU

Dealurile din vecinătatea satului Chiojdu înfățișează privitorului forme de relief spectaculoase: cursuri de apă învolburate - Cascada Șipotu, lacuri cu nume provenite din legendele locului - Lacul Vulturilor, și elemente ale microreliefului denumite trovanți. Aceștia sunt formațiuni stâncoase constituite din nisip sau din gresii friabile cimentate de apele calcaroase, cu dimensiuni relativ mari: 100-200 cm. Trovanții au forme elipsoidale, sugerând siluetele unor personaje din legendele străvechi.

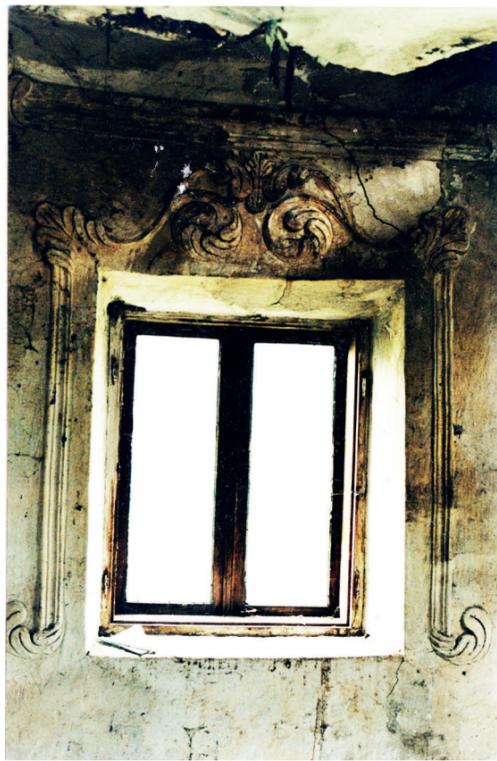
Pentru tineri se pot organiza echipe de cercetași, pentru cunoașterea muntelui, protejarea mediului, orientarea în condițiile date de vreme, pescuit în ape montane. De asemenea, se organizează drumeții pe trasee marcate la: Tabla Buții, Lacul Vulturilor, Lacul de Turbă, Trovanți, Piatra Rotării, cu masa de sacrificiu, precum și trasee cicloturistice. Cei care nu vor să cunoască muntele, se pot relaxa la o partidă de pescuit, pe pontonul iazului, în care se găsește din belșug crap și caras.

Se organizează tabere de creație pentru tineri artiști, pentru cunoașterea tradițiilor, conservarea și promovarea acestora. Meșterii locali din domeniile ocupațiilor tradiționale îndrumă atent și cu răbdare amatorii de artizanat, lucrări de zidărie, stucatură, fasonarea lemnului, precum și brodat, împletit, țesut la gherghef, încondeiat ouă etc.

Teritoriul sătesc reprezintă o parte importantă din suprafața României. Dispunerea așezărilor în spațiul rural, configurația satelor și aspectul gospodăriilor, al locuințelor și al clădirilor cu funcțiuni diverse (biserici, hanuri, prăvălii, ateliere meșteșugărești etc.) alcătuiesc un peisaj variat și, în multe situații, omogen.

Configurația satelor și a terenurilor agricole aferente este determinată de tipurile de proprietate funciară care s-au succedat de-a lungul veacurilor. Specifică teritoriului țării noastre, proprietatea sătească devălmașe, care are rădăcini străvechi, a determinat configurația rețelei de așezări, organizarea satelor, matricea stradală și modul de amplasare pe loturi a gospodăriilor. Proprietari pe moșiile lor, țărani liberi, numiți în Țara Românească moșneni, au configurat satele urmărind deziderate funcționale și idealuri izvorâte din sacralitatea întemeierii așezărilor. Voința care organiza teritoriul, aflându-se în interiorul comunităților care stăpâneau moșia satelor, opta pentru alcătuirii organice, dezvoltate în armonie cu cadrul natural; întemeierea satelor implica ritualuri străvechi care urmăreau să confere vetrei așezării calități benefice pentru locuitori.

text: arh. **Călin Hoinărescu**
foto: **Andrei Alexandru**

Detaliu fereastră înainte de restaurare

CONCURS DE FOTOGRAFIE

„FEMEIA-ARHITECT - IDENTITATE, PERCEPȚIE”

Congresul Uniunii Internaționale a Femeilor Arhitect va avea loc la București.

Cu acest prilej, Uniunea Arhitecților din România invită fotografii amatori și profesioniști să participe la Concursul de fotografie cu tema „FEMEIA-ARHITECT - identitate, percepție”.

Concursul se va desfășura pe 3 (trei) categorii de lucrări:

Categoria A - General: orice fotografie reprezentând o arhitectă, cu menționarea numelui și sursei.

Categoria B - Eseu fotografic: o serie de fotografii (minimum 3 și maximum 5 lucrări), care detaliază tema concursului. Eseul reprezintă viziunea fotografului asupra temei concursului, printr-o selecție unitară și coerentă de imagini care concură la transmiterea mesajului.

Categoria C - Arhivă: orice fotografie reprezentând portrete, fotografii de familie și documente inedite legate de arhitecte de prestigiu din perioada interbelică și postbelică.

Calendarul concursului:

Lansarea concursului: 3 aprilie 2017

Data limită de înscriere: 30 mai 2017, ora 24:00

Votare pe Facebook: 1 iunie-14 iulie 2017

Data jurizării: 15-16 iulie 2017

Anunțarea participanților: prin e-mail, în perioada 17-20 iulie 2017

Premii:

Se va acorda câte un **Premiu I** pentru fiecare categorie de lucrări (A, B, C). Acesta va consta dintr-un sejur de 1 săptămână pentru două persoane, la vila UAR din Sinaia.

Se vor acorda câte **5 premii** pentru fiecare categorie de lucrări (A, B, C), constând într-un set de 10 reviste „ARHITECTURA”.

Se va acorda un **premiu de popularitate**, în urma colectării voturilor de pe Facebook, constând într-un set de reviste din colecția „ARHITECTURA”.

Juriul va selecta cele mai bune lucrări înscrise în concurs, ce vor fi reunite într-o expoziție organizată de UAR, cu ocazia Congresului Internațional al Uniunii Internaționale a Femeilor

<https://www.uniuneearhitectilor.ro/concurs-foto-femeia-arhitect/>

Concurs de fotografie:

„Femeia Arhitect – identitate, percepție”

Arhitect. Participanții ale căror lucrări vor fi selectate pentru expoziție, nefiind premiate, vor primi o **mențiune de participare**, constând dintr-un pachet de 5 reviste „ARHITECTURA”.

Premiile și mențiunile vor fi înmânate la București, cu ocazia deschiderii Congresului.

Premianții care nu vor putea participa la festivitatea de înmânare a premiilor vor putea să își ridice premiul de la sediul UAR din strada J. L. Calderon, nr. 48.

Fotografiile câștigătoare și celelalte fotografii selectate vor fi publicate într-un număr viitor al revistei „ARHITECTURA”.

Participanți:

Concursul este deschis fotografilor amatori și profesioniști din întreaga lume, care se pot înscrie în competiție cu lucrări digitale, expediate pe

adresa de e-mail uar.concursuri@gmail.com, însoțite de formularul de înscriere.

Exigențe tehnice:

Fotografiile aferente categoriilor A, B și C pot fi alb-negru sau color.

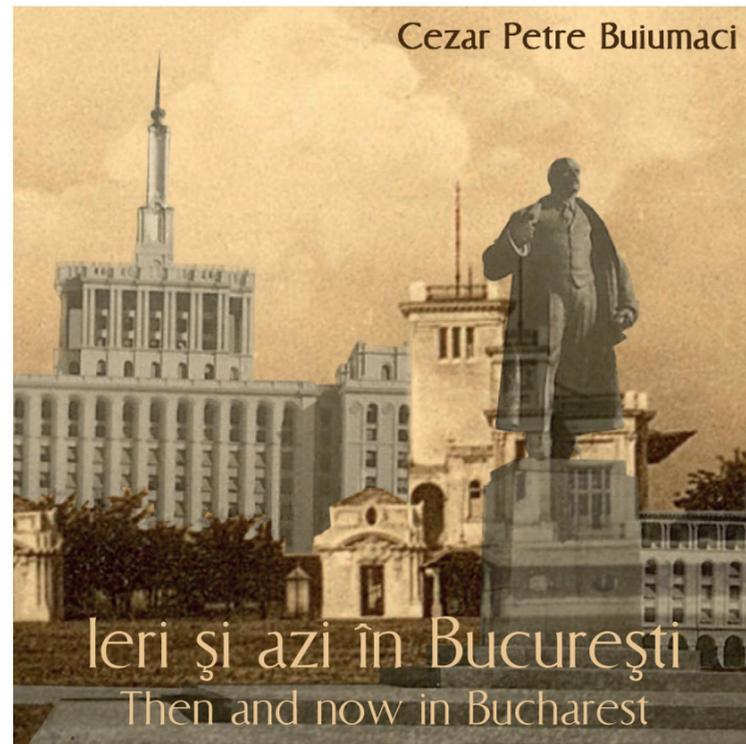
Dimensiunile fotografiilor: latura lungă de min. 4.000 pixeli, 300 dpi, arhivare jpeg max. 5MB. Se admit prelucrări ale imaginii (levels, curves, tones, hue, saturation, brightness, contrast) și este permisă eliminarea punctelor negre, urmelor de praf etc. Lucrările selectate pentru expoziție vor fi printate în format maxim de 40 x 30 cm.

Înscrierea în concurs:

Înscrierea se face prin completarea tuturor rubricilor „Formularului de Înscriere”, acceptarea condițiilor de participare și trimiterea acestora împreună cu fotografiile la adresa de e-mail: uar.concursuri@gmail.com

VOLUMUL „IERI ȘI AZI ÎN BUCUREȘTI”

text: arh. **Cezar Petre Buiumaci**
foto: **Răzvan Hatea**

LANSARE DE CARTE

9 februarie 2017, ora 18.00

Prezintă:
Prof. univ. dr. arh. Augustin Ioan
Lector univ. dr. arh. Adrian Crăciunescu

Grand Hotel Continental
Sala Nicolae Crigorescu, etaj 4
Calea Victoriei nr. 56

Muzeul Municipiului București a lansat volumul „**ieri și azi în București**” semnat de Cezar Petre Buiumaci, joi, 9 februarie 2017, la Grand Hotel Continental.

Volumul a fost prezentat de prof. univ. dr. arh. **Augustin Ioan**, prorector studii doctorale la Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” București, și de **Adrian Crăciunescu**, lect. univ. dr. arh. la Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” București, Departamentul de Istoria și Teoria Arhitecturii și Conservarea Patrimoniului.

„**Ieri și azi în București**” reamintește despre un oraș închipuit de Carol I, despre modificările intervenite în capitala României Mari în timpul lui Carol al II-lea și prezintă aspecte ale intervenției puterii comuniste în aspectul urban. Dacă înfățișarea Bucureștilor este marcată de prevederile Regulamentului Organic, arhitectura orașului capătă valențe occidentale după Unirea Principatelor

Române. Sistematizările, bombardamentele și cutremurele modifică semnificativ aspectul urban. În mai puțin de un secol apar și dispar atât monumente de for public, cât și monumente de arhitectură. Volumul, realizat după conceptul „atunci și acum”, face o trecere în revistă a celor mai importante transformări suferite de București în secolul al XX-lea.

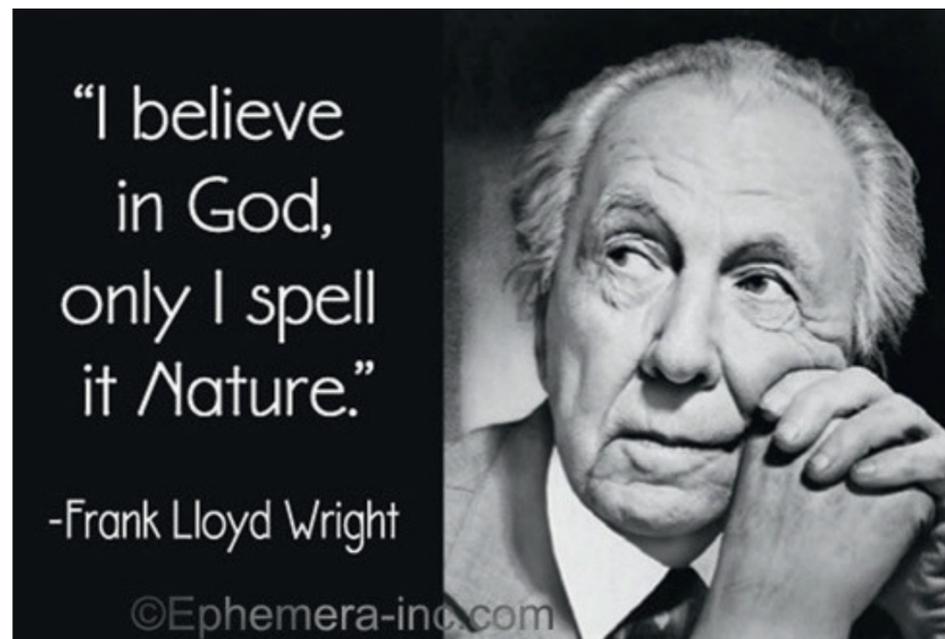
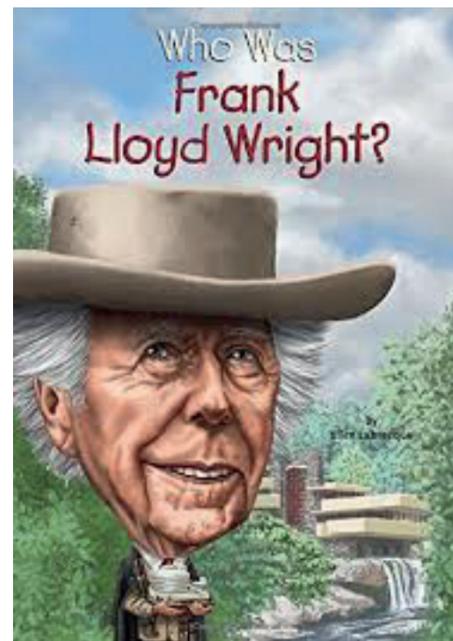
Profesorul Augustin Ioan a spus:

„Cu bucurie, pe alocuri, gășind imagini sau referințe la locuri și edificii despre care fie nu știam deloc, fie nu știam cum vor fi arătate. Mi se pare că străvăd în acest volum validitatea a cel puțin două proiecte viitoare: unul în care un același loc din București, de preferință spațiu public, să fie surprins în devenirea sa măcar din vremea când există informații cartografice, desene sau fotografii. Un asemenea proiect eminent și, aproape, exhaustiv ne-a oferit profesorul Teofil Mihăilescu despre Brașov și cred că unul despre București este urgent necesar; al doilea ar fi un proiect al Bucureștilor care ar fi putut să fie și nu a fost niciodată: real, imaginar, utopie sau neterminare - de la Sforzinda, crezută de Dana Harhoiu ca fiind baza de geometrie ideală pentru București, în strania sa lucrare de doctorat «București între Orient și Occident», până la concursurile din secolul al douăzecilea pentru Piața Palatului, pentru Piața Unirii, pentru Catedrala Patriarhală și Piața Victoriei. Cred că acestea două sunt straturi care trebuie intercalate pentru o înțelegere completă a unui discurs istoric riguros și faptic, edificat, precum cel evocat în paginile care urmează”.

FRANK LLOYD WRONG

text: arh. Dan COMA

Așa îl numeau unii dintre cei care lucrau pentru el. În glumă... și poate nu numai în glumă.

Dar un lucru e cert: Frank Lloyd Wrong ne-a arătat o cale pe care noi nu am urmat-o! Acest om a construit, probabil, mai mult decât oricare alt arhitect vreodată: a proiectat peste 1.000 de clădiri, din care s-au realizat 500.

Dar nu doar cantitatea impresionează, ci și calitatea. A fost un individualist. A luptat, într-un fel ca Ismael din Biblie, mâna lui fiind împotriva fiecăruia, iar mâna fiecăruia fiind împotriva lui.

A fost curajos, dar și abil. A *man of many hats*, cum a fost numit. Se pare că a produs desenele pentru *Casa de la Cascadă*, în forma aproape finală, în doar două ore.

S-a luptat cu inginerii, deși el însuși a studiat vreo doi ani ingineria și nu arhitectura. Uneori, inginerii au avut dreptate. A iubit deseori. Și a fost iubit. A și suferit din cauza asta și a și provocat suferință (probabil multă) din cauza asta. A desenat cu o plăcere și cu o abilitate ieșite din comun. Doar desenele lui ar fi suficiente ca să vorbim despre el, astăzi. A iubit și a admirat Japonia. Și Japonia l-a admirat, dar nu într-atât încât să nu demoleze *Hotelul Imperial* din Tokyo, pe care F. L. Wrong l-a construit și care supraviețuise unui cutremur devastator. Dar nu a supraviețuit buldozerului uman.

A iubit, se pare, aurul sau mai degrabă auriul... În atelierul său din Oak Park, a vopsit pereții camerei de primire a eventualilor clienți într-un tip de auriu, ca să impresioneze și să sugereze succesul său care, desigur, i-ar fi permis acest lux.

Se pare că și parapeții *Casei de la Cascadă* tot în auriu a vrut să-i vopsească.

Era extrem de elegant. Infinit mai mult decât, să zicem, Renzo Piano, azi, sau chiar Sir Norman Foster.

În mod ciudat, în capul listei sale cu mentori, așa cum a scris în cartea sa *Testament*, îl situează pe marele mistic chinez Lao Tzu, pe locul doi fiind Iisus. Am scris „ciudat”, fiindcă pentru Lao Tzu **apa** era mai importantă decât **focul**, pe când la F. L. Wrong **focul** ocupă locul principal, și metaforic, și faptic, în multe dintre casele sale. Exact același **foc** care, de două ori, i-a mistuit reședința de vară și studioul de la Taliesin East. În primul incendiu și-a pierdut iubita, omorâtă de cel care a provocat focul. În cel de-al doilea, i-a ars o importantă colecție de stampe japoneze, la care ținea foarte mult.

F. L. Wrong a scris foarte mult.

F. L. Wrong a desenat foarte mult.

F. L. Wrong a construit foarte mult.

F. L. Wrong a trăit și a iubit foarte mult.

Influența sa?... nu prea o văd!

Noi suntem oboșiți.

Nu mai tânjim după absolut.

Nu ne mai luăm la întrecere cu zeii.

Suntem o combinație bizară dintre oboseală și aroganță. NOI l-am făcut pe acest mare arhitect Wrong, când, de fapt, el a fost Wright.

E oare prea târziu să ne schimbăm?...

Nu știu...

„2017 - ANUL ARH. IOANA GRIGORESCU”

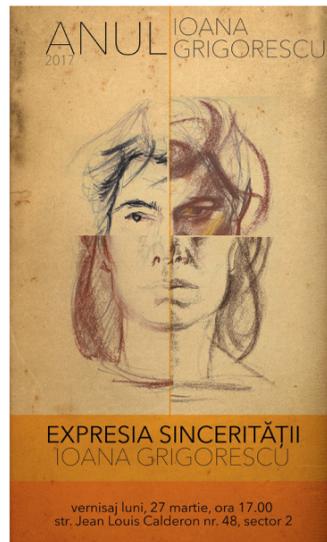
DE CE?

Medalion-broșă din ceramică Ioana Grigorescu, realizat de arh. Andrei Tache

text: arh. **Alexandru Panaiteacu**

foto: **Răzvan Hatea**

Proiectul cultural „2017 - ANUL ARH. IOANA GRIGORESCU” este inițiat de arh. **Ileana Tureanu**, fiind realizat de echipa formată din arh. **Alexandru Panaiteacu**, arh. **Rodica Panaiteacu**, arh. **Ioana Alexe**, arh. **Matei Georgescu**, **Nicu Mihalic**, **Răzvan Hatea**, **Olimpia Sultana**, ec. **Mara Banu**.

În programul UAR se încadrează și proiectul cultural „2017 - ANUL IOANA GRIGORESCU”, care răspunde temei lansate la a XII-a ediție a Bienalei Naționale de Arhitectură, „recuperarea reperelor”, cât și cunoașterii activității unor arhitecți români de talie internațională. În cazul de față este vorba despre o femeie-arhitect, Ioana Grigorescu (1915-2006), pe care o socotim una dintre „marile doamne” ale restaurării românești, cu realizări de referință în domeniul protejării și conservării monumentelor istorice, activă cu precădere între anii 1955-1972 și, astăzi, din păcate, prea puțin cunoscută.

Proiectul cultural „2017 - ANUL ARH. IOANA GRIGORESCU” urmărește:

- implicarea UAR în manifestări profesionale reprezentative dedicate protejării monumentelor istorice și de evidențiere a rolului femeilor în profesia de arhitect;
- participarea UAR, cu această temă, la reuniunile restauratorilor - UNRMI 2017, cât și la Congresul internațional al femeilor-arhitect - UIFA, care se va desfășura la București;
- punerea în valoare și popularizarea contribuției arhitecților la protejarea patrimoniului național construit, misiune urgentă a UAR în condițiile actuale, foarte puțin onorante, când, aproape fără excepție, în materialele de prezentare sau/și promovare ale unui monument istoric și de arhitectură, indiferent de scopul urmărit, științific sau turistic-comercial, numele arhitectului restaurator este minimalizat sau chiar omis;
- valorificarea publică a unuia dintre cele mai mari fonduri documentare existente în arhiva UAR, care a aparținut arh. Ioanei Grigorescu (proiecte, schițe, grafică diversă, documente

Vernisajul expoziției de grafică arh. Ioana Grigorescu, 27 martie 2017

profesionale și personale), evidențiindu-se, astfel, o parte dintre valorile puțin cunoscute ale UAR.

Prima dintre acțiunile desfășurate în cadrul proiectului a fost organizarea expoziției de grafică „ARH. IOANA GRIGORESCU - EXPRESIA SINCERITĂȚII”, deschisă la Centrul de Cultură Arhitecturală - Calderon 48. Cu această ocazie, au fost expuse 44 de lucrări de grafică, dintre care 38 inedite, incluzând - în primul rând - 18 autoportrete, dintre cele aproape 100 aflate în „Fondul arh. Ioana Grigorescu” al Arhivei UAR. Au mai fost

Autoportrete Ioana Grigorescu

prezentate portrete ale arh. Nicolae Diaconu și ale câtorva colegi de la DMI, cum ar fi arhitecții Virgil Bilciurescu, Richard Bordenache, Nicolae (Gipsi) Porumbescu sau Eugenia Greceanu. Din dorința prezentării cât mai nuanțate a personalității Ioanei Grigorescu, cadrul expozițional a fost completat cu o serie de obiecte de artă populară din ceramică și lemn și cu câteva obiecte de mic mobilier, concepute de arhitectă și recuperate din apartamentul său, împreună cu arhiva care, astăzi, este păstrată de UAR, fiind într-un laborios proces de cercetare și clasificare.

La vernisaj a participat un public semnificativ, o surpriză plăcută fiind prezența câtorva foști tineri colaboratori și/sau colegi ai arhitectei Ioana Grigorescu de la DMI, din jurul anului 1970; este vorba de arhitecții Virgil Polizu, Ion Opreș, Constanța Carp, Gheorghe Sion, Sanda Ignat sau arheologul Adrian Bătrâna ș.a.

Arh. Alexandru Panaitescu a prezentat obiectivele proiectului „2017 - ANUL ARH. IOANA GRIGORESCU” și lucrările expuse, fiind completat de arh. Dan Kisilewicz cu amănunte privind promovarea operei arh. Ioana Grigorescu în Japonia. A urmat o caldă evocare făcută de arheologul Adrian Bătrâna, care a amintit calitățile remarcabile de cercetător ale Ioanei Grigorescu. Evenimentul a fost promovat și printr-un succint pliant care include catalogul expoziției și o scurtă prezentare biografică.

De asemenea, standul UAR la AMBIENT EXPO - pavilionul central Romexpo, a prezentat un preambul expozițional Ioana Grigorescu și medalionul-broșă dedicat acesteia, executat în ceramică de arh. Andrei Tache.

Sunt în curs de pregătire expoziția „ARH. IOANA GRIGORESCU - TRADIȚIE ȘI MODERNITATE”, care își propune să prezinte opera de restaurator a arhitectei și catalogul monografic „ARH. IOANA GRIGORESCU - DOAMNA RESTAURĂRII ROMÂNEȘTI”, care cuprinde date referitoare la viața și opera arhitectei, crezul profesional, un amplu și elocvent documentar foto însoțit de amănunțite prezentări istorico-arhitecturale ale lucrărilor sale de restaurare, în primul rând cele din Bucovina-Neamț, Iași și Târgoviște, gânduri exprimate de către arhitecți care au cunoscut-o, au lucrat cu ea sau i-au cercetat opera, printre care: dr. arh. Virgil

Obiecte de artă populară din ceramică și lemn, obiecte de mic mobilier, concepute de arhitectă

Polizu, arh. Constanța Carp, arh. Gheorghe Sion, dr. arh. Dan Kisilewicz, arh. Mariana Celac și arh. Constantin Gorcea, consultant științific fiind prof. dr. arh. Nicolae Lasca.

Proiectul cultural „2017 - ANUL ARH. IOANA GRIGORESCU” este inițiat de arh. Ileana Tureanu, fiind realizat de echipa formată din arh. Alexandru Panaitescu, arh. Rodica Panaitescu, arh. Ioana Alexe, arh. Matei Georgescu, Nicu Mihalic, Răzvan Hatea, Olimpia Sultana, ec. Mara Banu.

Autoportrete Ioana Grigorescu

Vernisajul expoziției de grafică arh. Ioana Grigorescu, 27 martie 2017

„DE-A ARHITECTURA” LA CLASELE 0-1

Cu bucurie și curiozitate am participat, pe 19.01.2017, la o lecție din cadrul cursului „De-a arhitectura mini”, program educațional dezvoltat de echipa De-a arhitectura, pentru clasele 0-1, la **Școala Gimnazială 195**, din sectorul 3.

Am fost alături de echipa formată din învățătoarea Cătălina Ganea și tânăra arhitectă Ioana Rizea. La lecție au mai fost invitate Corina Croitoru - inițiatoarea proiectului „De-a arhitectura mini”, Marina Neamțu - manager marketing Ruukki, Camelia Săvoiu - ambasadore al cursului „De-a arhitectura”, precum și câteva mămici. Am participat activ, fie răspunzând la întrebări puse de copii, fie amintindu-ne despre activitățile școlare personale, din diverse perioade ale vieții.

Răspunsuri la întrebări precum: „De ce vă place școala?” sau „Cum e la școală?” au arătat bucuria copiilor de a participa la asemenea lecții, unde „fac de toate”, „învață lucruri interesante”, „și fac prieteni noi”.

Concluzia generală este că „la școală este minunaaaat!” „școala este frumoasă, are săli de clasă, bibliotecă, sală de sport, bazin de înot, laboratoare”. Dintre laboratoare, preferatele copiilor sunt cele de relaxare, piese de LEGO, preistorie, piese auto, croitorie, ciocolată, diamante, studierea insectelor etc.

La ora practică, elevii s-au împărțit în patru echipe, în care au cooptat și invitații, și au realizat din cutii de carton de diverse dimensiuni, cutii de suc reciclate, hârtie creponată, dopuri etc. machetele a patru laboratoare: de design vestimentar, de studierea rocilor, un laborator pentru prăjituri și unul pentru pietre prețioase și diamante. Ideile au venit imediat, iar colaborarea membrilor echipelor a fost fructuoasă, astfel că spațiul laboratoarelor s-a definit în scurt timp, plin de culoare și dinamism.

După aproape trei ore de activitate practică, au rezultat patru machete de laboratoare (pe care le vedeți în fotografiile prezentate), care reprezintă succesul acestui program de educație de arhitectură și mediu construit pentru copii.

ARHITECTUL DIMITRIE IONESCU- BERECHET ȘI JURNALUL SĂU DE FRONT

text și foto: Ștefan
IONESCU-BERECHEC

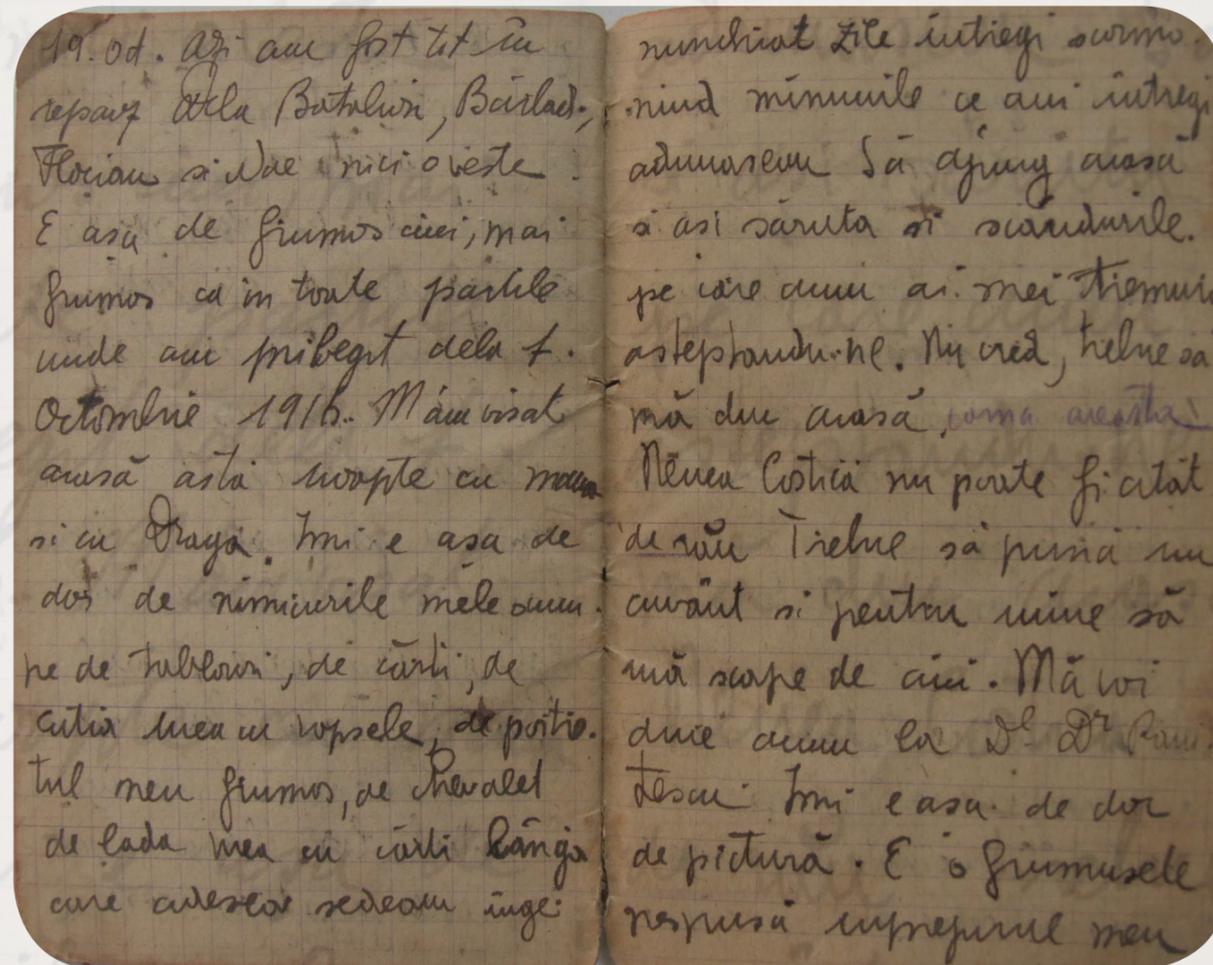

Adăpostul de pe front, acuarela realizată de arh. Berechet, 1917

Dimitrie Ionescu-Berechet (27 ianuarie 1896, Câmpulung Muscel - 1 iulie 1969, București) a fost arhitect-șef al Patriarhiei Române între 1930 și 1963, membru fondator al Comisiei de Pictură Bisericească și membru activ în Direcția Monumentelor Istorice.

Portofoliul său, impresionant prin diversitate și prin anvergura cantitativă (circa 450 de proiecte), cuprinde o serie de creații reprezentative, precum: Biserica Parcul Domeniilor-Cașin din București, Catedrala din Hunedoara, Căminul și biserica românească de la Ierusalim; restaurarea Schitului Maicilor din București, a mănăstirilor Cernica, Căldărușani și Plumbuita; curtea interioară și mobilierul Palatului patriarhal, biblioteca Sf. Sinod de la Mănăstirea „Antim”, reședința patriarhală din Dragoslavele, sanatoriul preoțesc din Techirghiol; tâmplile de marmură ale Bisericii Parcul Domeniilor-Cașin și Catedralei din Hunedoara; tâmplile de lemn ale Mănăstirii Dealu, paraclisul Mănăstirii „Antim”, biserica românească de la Ierusalim și Biserica „Sf. Elefterie” din București; candelabrele Catedralei din Cluj; teatrul din Bacău, mausoleul de la Mateiaș, clădirea primăriei din Câmpulung (fosta Prefectură de Muscel).

După ce și-a făcut studiile primare și gimnaziale în Câmpulung, Dimitrie Ionescu-Berechet a urmat Liceul Unirea din Focșani.

Filă din *Jurnalul de front* al sublocotenentului Berechet, 1917

A fost, apoi, admis la Școala superioară de Arhitectură din București, fiind mobilizat pe front chiar în primul an de facultate, în toamna anului 1916. În cadrul unui batalion de artilerie-geniu aparținând Diviziei a X-a, a participat la campania eroică de la Mărășești, fiind decorat cu câteva importante medalii.

O cercetare atentă a arhivei de familie, întreprinsă în urmă cu câțiva ani, a dus la descoperirea *Jurnalului său de front*, redactat în a doua jumătate a anului

1917. De mică întindere, *Jurnalul* este valoros atât prin prisma momentului redactării, cât și prin conținutul său. Impresiile și evenimentele au fost consemnate „la cald”, în zilele teribile petrecute pe front, iar lectura *Jurnalului* deschide o perspectivă tulburătoare asupra marelui război, diferită de cea comună istoriografiei românești. Autorul nu este nici ofițer de carieră, nici una dintre personalitățile politice ale vremii, ci un tânăr artist ajuns în tranșee fără voia sa, care surprinde, într-o fină analiză psihologică, realitatea cruntă reprezentată de o

Sublocotenentul Dimitrie Ionescu-Berechet, Iași, 1917

asemenea conflagrație mondială și tipologiile umane angajate în aceasta.

Redăm câteva pasaje din ineditul Jurnal de front al sublocotenentului Berechet.

Tunul bubuie grozav. Obuze se sparg pe dealul din spate, iar valea repetă prelung urlatul lor de moarte. Azi-noapte m-am deșteptat în bubuit de tunuri și zgomot de mitraliere și arme. Tunul bubuie în toate părțile, șrapnele căutând trupele zărite azi de aeroplan.

Astăzi am jurat credință, cu mâna dreaptă pe un biet drapel ciuruit, Regelui bun și mare și Țării sângerânde. Și tocmai actul sfânt prin care legăm tinerețile noastre frumoase și pline de viață, până la moarte, de patria noastră atât de amenințată a trecut aproape neobservat.

Seara, soldații au făcut horă. Am jucat și eu sub cerul plin de stele, sub sunetul obuzelor ce se spârgeau pe deal, sub sclipirile exploziilor ce luminau valea. Nu voi uita niciodată. La o masă bogată și mare, ofițerii acestui Regiment ședeau și ascultau lăutarii ce cântau. Șuieratul vioi al viorilor celor fără de suflet se întrecea cu gemetele celor ce sufereau pentru țară.

Eu fac hărți, fac ordine de bătaie și rezolv corespondența. Azi am fost la lucru, supraveghetor la o carieră de pietriș. Mâine trebuie să desenez două proiecte de pod ale inginerului Nicolau, poduri ce vor trebui a fi distruse. O să pictez acum la 3 km de locul unde sute mor și stau așteptând moartea!

Aș vrea ca notele mele să fie un nesfârșit suspin de dor, să știe cei dragi că m-am gândit neconținut la ei. Îmi e un dor grozav de ei și aș da jumătate din viață pentru a retrăi o clipă pierdută viață calmă. Stau în bordei. Încerc să pictez, dar o nesuferită neliniște îmi leagă mâinile și mă silește chinuitor de obsedant să mă gândesc acasă, să-mi amintesc mereu fericirile pierdute.

Brevet de acordare a Medaliei „Victoria” a marelui război sublocotenentului Dimitrie Ionescu-Berechet, 1924

Acum 6 zile s-a împlinit anul de când am plecat de acasă pentru a mă duce la Școala militară. Văd încă trenul ticsit, greutatea de a pleca, graba împachetării, cum am luat fotografiile. Spaima din trenul ce era să deraieze; aud țipetele Mărioarei și o văd pe biata mama care se închina. Îi voi mai vedea eu vreodată? Îmi e dor de ei ca de lumina zilei.

Îmi e așa de dor de nimicurile mele scumpe, de tablouri, de cărți, de cutia mea cu vopsele, de portretul meu frumos, de chealet, de lada mea cu cărți lângă care adesea ședeam îngenunchat zile întregi scormonind minunile ce ani întregi adunasem. Să ajung acasă și aș săruta și scândurile pe care acum ai mei tremură așteptându-ne.

Infanteriștii. Săracii, ei sunt eroii acestei neasemănate calamități, lor li se cuvine întreaga glorie a sfârșitului ce trebuie să fie fericit. Cred, trebuie să învingem, dacă morala și toate legile acestei lumi nu sunt nedrepte.

Războiul... e un monstru cine l-a creat și sunt monstruoase legile ce îi mână pe fiii aceleiași

planete să se ucidă între ei. Toți așteaptă, toți doresc o pace care nu mai vine.

Să mă văd iar acasă, să urmez iar școala mea frumoasă, să fiu și eu cineva într-o țară mare și bogată. Iată fericirea. Ce mult voi prețui viața. Voi munci mult să fiu cineva, să am nume și avere, să însemn ceva în colțul meu de țară.

Biserica Parcul Domeniilor (Cașin)

Dimitrie Ionescu-Berechet (1896-1969) a fost peste 30 de ani arhitectul-șef al Patriarhiei și a proiectat peste 100 de biserici.

SUCEAVA LA UZINA DE APĂ

PREMIILE BIENALEI NAȚIONALE DE ARHITECTURĂ, EDIȚIA 2016

Au fost prezenți numeroși arhitecți, proiectanți, reprezentanți ai administrației locale. Cei prezenți au vizionat cu interes cele 24 de panouri reprezentând nominalizările și premiile acordate pe secțiuni de către juriul internațional al Bienalei (Arhitectura locuinței, Arhitectura dotărilor comunitare și de producție, a patrimoniului cultural, spațiului interior, Arhitectura spațiului public și urbanismul, Publicații de arhitectură), precum și cele 30 de panouri cuprinzând lucrările participanților din zona Moldovei.

La festivitate au luat cuvântul arh. **Constantin Gorcea**, președintele filialei Nord-Est a OAR și membru în Senatul UAR, arh. **Ion Andriu**, președintele filialei Suceava - Botoșani a UAR și vicepreședinte al OAR, dr. arh. **Mihai Drișcu**, decanul Facultății de Arhitectură din Iași și președintele OAR Iași, conf. dr. arh. **Dragoș Ciolacu**, președintele filialei UAR Iași. Vorbitorii au apreciat reușita evenimentului și colaborarea eficientă, sub aspect cultural și profesional, a structurilor breslei arhitecților din regiunea Moldovei și Bucovinei. Pe de altă parte, s-a subliniat că toată această colaborare exemplară dintre arhitecții suceveni reprezentând cele două asociații ale breslei - UAR și OAR - este un exemplu demn de urmat și de celelalte filiale din țară. În deschiderea evenimentului, a avut loc o consfătuire a reprezentanților Consiliilor de conducere ale filialelor OAR și UAR din regiunea Nord-Est (Moldova - Bucovina) care au analizat problemele actuale cu care se confruntă cele două organizații. S-au propus soluții concrete din punct de vedere organizatoric, legislativ, cultural și profesional, vizând optimizarea activității breslei și raporturile cu partenerii și reprezentanții autorităților publice centrale și locale. Au participat arh. **Ion Andriu**, arh. **Constantin Gorcea**, arh. conf. **Mihai Drișcu**, arh. **Dragoș Ciolacu**, arh. **Liliana Bargu**, președintele filialei Bacău - Neamț a OAR, arh. **Volodea Constantin Amăiei**, vicepreședintele filialei Bacău - Neamț a UAR.

S-au formulat sugestii și opinii privind optimizarea activităților culturale, manifestărilor profesionale și eficientizarea organizării și colaborării dintre filialele din regiune.

Cei prezenți au fost de părere că eventuala regrupare, după criteriul regiunilor istorice, nu este bine-venită, în acest moment. Dacă există deschidere, spirit de inițiativă și energie pozitivă, actuala structură organizațională permite o bună funcționare și o concentrare pe teme culturale și profesionale ce constituie substanța activității UAR.

Un grup de arhitecți, colaboratori, discipoli sau foști studenți ai profesorului Nicolae Porumbescu au profitat de acest prilej pentru a organiza un moment comemorativ la mormântul arhitecților Maria și Nicolae Porumbescu (care se dorește a fi reamenajat), în prezența preotului paroh al Bisericii „Adormirea Maicii Domnului”, unde se află locul de veci al regretaților arhitecți și dascăli.

text: arh. **Ion Andriu**

foto: **Doru Deacu**

FILIALA
SIBIU

ANDALUZIA PENTRU ARHITECȚI

 EXCURSIE DE STUDIU
REALIZATĂ DE UN GRUP
DE MEMBRI AI UAR ÎN LUNA
OCTOMBRIE 2016.

text: arh. Dorin Boilă

În cea mai sudică parte continentală a Europei, pregătiți să redescoperim interferențe culturale oriental-catolice, am întâlnit, de fapt, niște adevărate capitale europene, care oferă arhitectului bucuria unui parcurs pluri-identitar perfect racordat la pulsul vieții contemporane.

Aici, noțiunea de „european” are un sens aparte, în lumina mileniului de istorie a luptei dintre arabii invadatori și creștinii spanioli - ca să putem astăzi vizita Andaluzia fără viză de Califat!

Iată, foarte pe scurt, orașele vizitate:

MALAGA - o capitală a dezvoltării economice și turistice spaniole, centru al noilor industrii și noilor stațiuni estivale, dar și al operațiilor urbanistice de sinteză între ultracontemporan și medieval (dala urbană de pe o latură a portului medieval).

RONDA - orașul dihotomic având o relație foarte favorabilă a implantului construit medieval și, în paralel, a celui modern, cu relieful frământat, având ca rezultat cel mai spectaculos peisaj cultural parcurs în această excursie!

GRANADA - orașul care între 1250-1450, sub regii nasrizi, a fost una dintre marile capitale europene, având de patru ori populația Londrei din epocă...

Se poate remarca aici un excelent exemplu de atenție strategică, multi-generațională și care transgresează politicul, în a păstra spațiu urban de „respirație” pentru ansamblurile constituite istoric - Cetatea și grădinile maure cunoscute sub numele de Alhambra.

CORDOBA - fosta capitală euro-arabă cu atmosfera cea mai sincretică astăzi, având vestigiile medievale cele mai coerente, în țesut central.

SEVILLA - capitală a Andaluziei și capitală turistic-culturală europeană, mai ales după Expo '92. Prezintă caracterul pregnant de palimpsest urban, suprapunere azi mai aproape de teritoriul esteticului decât al istoriei politice, de urme, edificii și influențe romane-vizigote-arabe-catolic-creștine-moderne și contemporane.

Malaga – orașul medieval pe culmi, zona modernă în jurul portului

Granada – curtea interioară a Palatului Regelui Carol al V-lea, reluând paternul circular al arenelor pentru luptele cu taurii

Cordoba - imagine din turnul catedralei asupra cartierului arabo-evreiesc medieval

Sevilla – eclecticism pre-modern în orașul medieval

Cordoba – grădinile eclecticice din Alcazar de los Reyes Cristianos

Sevilla – dialogul epocilor istorice, vizibil din turnul Giralda

Pentru a citi întregul material, cu mai multe imagini, accesați site-ul UAR sau Buletinul online al UAR redactat de filiala Sibiu.

EUROREGIONALA SUD-VEST OLTENIA

CEL MAI TÂNĂR MEMBRU

Smaranda Rușinaru, elevă în clasa a XII-a la Colegiul Național „Frații Buzești” din Craiova, a primit de curând o scrisoare din partea Colegiului de Arhitectură al Universității Cambridge în care i se spunea că a fost acceptată la studiile de licență.

„Este o fată care are obiective foarte clar conturate și este pasionată de multe domenii. A venit în clasa a IX-a, fiind recomandată de performanțele la matematică... dar mintea ei exactă este dublată de un talent deosebit pentru desen. Este un copil cu un orizont cultural foarte larg, cu o viziune foarte bine articulată...”, a mărturisit Carmen Ștefănescu, directorul colegiului craiovean.

Întreg procesul admiterii a fost de durată și cu multe emoții, pe care Smaranda le descrie în cadrul interviului acordat pentru „Gazeta de Sud”.

GdS: Smaranda, ești elevă în clasa a XII-a. Când ai primit vestea că ai fost acceptată la Arhitectură în cadrul Universității din Cambridge?

Smaranda Rușinaru: În urmă cu două săptămâni am primit confirmarea că voi studia arhitectura la Universitatea din Cambridge. A fost o surpriză. Chiar nu mă așteptam să mă accepte, pentru că, la interviul final, am fost 12 candidați din toată lumea pe doar două locuri. Nu speram.

GdS: Era totuși un obiectiv pentru care te-ai pregătit. Când ai aplicat pentru Cambridge?

S.R.: Aplicațiile pentru Cambridge se încheie la sfârșitul lui octombrie. Din octombrie până în decembrie, când am susținut testul și interviul, a fost un proces îndelungat, pentru că a trebuit să trimit mai multe scrisori de recomandare, o scrisoare motivațională, apoi mai multe certificări. A fost un drum sinuos până am ajuns la interviu.

GdS: La interviu ați ajuns 12 candidați. Înainte de interviu, probabil au fost mai mulți aplicanți.

S.R.: Da, am fost 12 candidați la interviu, după preselecția aplicanților din întreaga lume, poate sute de mii de candidați.

GdS: Specializarea aleasă de tine are legătură cu ce ai studiat la școală?

S.R.: Are și nu are, în sensul că arhitectura este o combinație de mai multe materii. Este o combinație de artă și știință. Înseamnă matematică, fizică și desen, pe care le-am aprofundat în particular.

Interviu realizat de **Anca Danescu** pentru „Gazeta de Sud” și preluat cu acordul autoarei

Smaranda Rușinaru - cel mai tânăr membru asociat al Euroregionalei Sud-Vest Oltenia a UAR - este prima româncă admisă la Colegiul de Arhitectură al Universității Cambridge

GdS: Pentru arhitectură este obligatoriu să ai talent la desen. Pe ce materiale îți place să desenezi?

S.R.: Desenez de când eram mică, pictez pe pereți, pe rochii, pe pânză. Nu fac diferență între ele.

GdS: Cine ți-a descoperit talentul pentru desen?

S.R.: Mama a observat că foloseam sute de foi pe zi pentru a-mi exprima gândurile și ideile și s-a gândit că ar fi bine să înțeleg mai mult, nu doar să fie niște reprezentări grafice. Am început în ateliere mai mici. Am fost la Școala de Arte din Craiova, am studiat la clasa de pictură, apoi un timp am luat pauză. M-am ocupat de matematică, iar la liceu, în clasa a IX-a, m-am înscris la clasa de grafică, tot la Școala de Arte, și am mers în paralel cu desenul și cu matematica. Recent am absolvit clasa de grafică.

GdS: Ca să candidezi la Cambridge și să fii acceptată, nu este suficient să ai talent la desen. Ce a cuprins dosarul tău?

S.R.: Am pus toate premiile pe care le-am acumulat de-a lungul liceului, toate participările mele la olimpiade, la concursuri naționale și internaționale de desen, de matematică, de creație, inclusiv creație literară. Am adăugat și fișa matricolă, și mediile din liceu au contat destul mult. Am trimis apoi scrisoarea motivațională, unde a trebuit să mă rezum la 4.000 de caractere, să îmi povestesc toată viața și să-i conving că am făcut tot ce mi-a stat în putință să merit un loc acolo.

GdS: Ne poți reda câteva rânduri din scrisoarea motivațională care a contribuit la convingerea comisiei?

S.R.: O frază care mi-a rămas în minte pentru că am fost destul de mândră de realizarea ei a fost că eu „vreau să construiesc clădiri pentru oameni și să formez oameni pentru anumite clădiri”. Adică trebuie să existe o interacțiune între om și clădire, omul nu doar să o folosească, ci să o și înțeleagă, în esența ei. Aceasta a fost fraza definitorie pentru mine.

GdS: Ce înseamnă „omul să înțeleagă clădirea”?

S.R.: Să înțeleagă că nu este doar un obiect, că utilitatea e mai mult decât a se rezuma la a atribui unei camere o anumită funcție. Ei trebuie să înțeleagă că au responsabilitate față de mediul în care trăiesc. Să înțeleagă că respectiva clădire este un volum într-un mediu, pe care îl alterează dacă nu au grijă nici de clădire, nici de mediu. Trebuie să înțeleagă cum stau lucrurile acum, pentru că nu ne putem permite să construim în neștire, fără să știm care sunt consecințele.

GdS: Ai aduce modificări la ceea ce se întâmplă acum în plan arhitectural?

S.R.: Da, în primul rând, aș reabilita tot ceea ce există înainte de a construi ceva nou, pentru că resursele sunt limitate. Trebuie să găsim soluții la șiturile arhitecturale care sunt acum, nu să începem să construim și apoi să demolăm, și iar să construim. Nu, ar trebui să conservăm ce avem!

GdS: Cât va dura pregătirea pentru a deveni arhitect?

S.R.: Trei ani licență, după care un an de practică, pe care nu știu unde o voi face, după care un an de master fie la Cambridge, fie în altă parte, chiar în altă țară, apoi încă un an de practică, urmat de un an de doctorat. Deci, după șapte de ani de studii pot intra în Ordinul Arhitecților.

.....

GdS: Ai spus că, dacă ai trecut de interviu, bacalaureatul nu mai este o problemă. În ce a constat interviul?

S.R.: A fost un interviu general și un test de specialitate, care a constat într-un eseu pe o problemă la nivel mondial și o probă de desen, care a fost destul de ușoară pentru mine. Interviul a fost cu rectorul colegiului, care a fost intrigat de faptul că nici un student român nu a ajuns până acum la acest colegiu și a vrut să afle mai mult, ce studiez eu, cum este viața aici, în mediul meu. Și a rămas destul de surprins de faptul că studiez atâtea materii la școală, că studiez și desen, și pictură în paralel și că fac și meditații în alt oraș, ceea ce a fost cireașa de pe tort. Când i-am spus că sunt nevoită să fac săptămânal un drum de șase ore la București ca să particip la aceste clase a fost destul de surprins.

GdS: De cât timp te pregătești și la București?

S.R.: De trei ani, dar nu pot să spun că a fost un chin pentru mine. Sunt obișnuită. Acest drum e la fel cu acela de la școală acasă, numai că durează șase ore.

GdS: Ai descoperit arhitectura prin prisma cursurilor de desen?

S.R.: Arhitectura am descoperit-o singură, prin faptul că am vrut să atribui lucrărilor pe pânză 3D o funcțiune, am vrut să fie utile pentru oameni. Nu doar să privească o planșă și să nu înțeleagă nimic, ci să atribuie o utilitate acelor planșe. Am început prin a le reda 3D, am început să fac machetuțe și apoi am realizat că poate există o altă soluție. Așa am ajuns la concluzia că arhitectura este soluția de a materializa lucrările.

GdS: Ai un pictor preferat sau un arhitect?

S.R.: Da, pictorul meu preferat este Edgar Degas, care prin picturile lui cu balerine și prin reprezentările lui îmi transmite o anumită căldură, iar ca arhitect îmi place foarte mult Alvar Aalto, de origine finlandeză, care a adus arhitectura la un alt nivel, inclusiv prin obiectele de mobilier și vasele realizate de el.

GdS: Unde te vezi peste câțiva ani?

S.R.: Sincer, până acum mă vedeam oriunde în afară de aici. Nici nu mi-am imaginat că dacă aș pleca m-aș putea întoarce. Dar acum simt o responsabilitate destul de mare și mă gândesc că, dacă mie mi s-a dat ceva pe gratis, așa un talent, o înzestrare, poate sunt datoare acestui mediu să dau înapoi ce mi s-a dat.

ARHITECȚII ȘI SPIRITUL CIVIC

ARHITECȚII SUCEVENI ÎNCEARCĂ SĂ APERE MONUMENTELE „RECENTE” DE ARHITECTURĂ

text: arh. Ionuț Andriu

Lipsite de orice protecție legală și culturală, multe dintre clădirile publice edificate în ultimele decenii - adevărate simboluri ale arhitecturii naționale - construcții reprezentative, inspiraționale și care au influențat școala națională de arhitectură sunt maltratate și măcelărite de originala noastră economie de piață.

Fie că nu li se cunosc sau recunosc proprietarii de drept, fie pentru că sunt scoase la mezat, produse valoroase de arhitectură sunt batjocorite de vremelnicii lor utilizatori și profitori.

Este și situația Casei de Cultură din Suceava, concepută de arhitectul Nicolae Porumbescu (n. 1919, București - d. 30 ianuarie 1999, Suceava), care a fost o figură proeminentă a arhitecturii românești, autor al unui număr impresionant de clădiri civice și publice din perioada anilor 1960-1990.

De-a lungul celor peste 50 de ani de carieră a elaborat câteva proiecte pentru case particulare și multe obiective de interes și utilitate publică în Suceava, Botoșani, Iași, București, Baia Mare, Satu Mare.

Caracteristic operelor sale este preluarea elementelor tradiționale arhitecturii din lemn și transpunerii lor în beton, într-o scară monumentală. Este fondatorul școlii de arhitectură din Iași.

În apărarea acestui tezaur recent s-au pronunțat arhitecții din Suceava, prin scrisoarea adresată primarului municipiului Suceava.

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI SUCEAVA

Domnule Primar,

Alăturat vă înaintăm următoarele înscrisuri referitoare la intervenția neadecvată care s-a efectuat la clădirea Casei de Cultură din Suceava:

- Adresa nr. 105/ 27.09.2013 a Filialei Nord-Est a Ordinul Arhitecților din România
- Memoriul semnat de arhitecții participanți la " Zilele Culturii Urbane de la Uzina de Apă din Suceava" ediția a III-a din august 2014.

Vă reamintim faptul că această construcție, opera a arhitectului Nicolae Porumbescu, reprezintă un reper important în istoria arhitecturii contemporane românești, lucrare citată de numeroase publicații de istoria și teoria arhitecturii. Lucrarea a fost premiată de Uniunea Arhitecților din România în 1970 și apreciată elogios inclusiv de Președintele Uniunii Internaționale a Arhitecților profesorul Sir Robert Hogg Matthew aflat în vizită în România în perioada inaugurării construcției.

Vă aducem la cunoștință aceste aspecte pentru a susține și continua demersurile în vederea stopării unei adevărate crime culturale la care factorii de răspundere din administrație și comunitate nu pot asista pasivi.

Cu deosebit respect,

Arh. Constantin Gorcea

Președintele Filialei Nord-Est a O.A.R.

Membru al Senatului U.A.R.

Arh. Ion Andriu

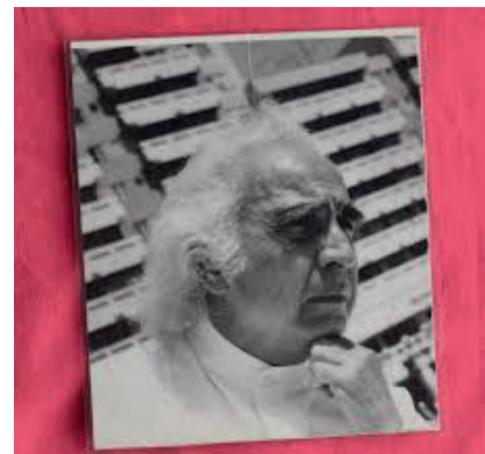
Președintele Filialei Suceava – Botoșani

a Uniunii Arhitecților din România

Vicepreședinte O.A.R.

arh. Nicolae Porumbescu și arh. Maria Porumbescu-Vaida

arh. Nicolae Porumbescu

ARH. NIELS
AUNER

LANȘAREA VOLUMULUI PROIECTE ȘI REALIZĂRI - RESTAURĂRI DE MONUMENTE ISTORICE ȘI CONSTRUCȚII NOI CU STRUCTURI DIN LEMN

text: arh. **Rodica Panaiteescu**
foto: **Răzvan Hatea**

Înscriindu-se în tradiția evenimentelor culturale organizate și găzduite de Uniunea Arhitecților din România la Centrul de Cultură Arhitecturală - CASA ARHITECȚILOR, din str. J. L. Calderon 48, seria din anul 2017 a fost inaugurată pe 10 ianuarie, ora 17:00, cu o seară de excepție, deschisă de președintele UAR, doamna arh. Ileana Tureanu, și dedicată prestigiosului **arhitect NIELS AUNER**, prilejuită de lansarea volumului său „**PROIECTE ȘI REALIZĂRI - restaurări de monumente istorice și construcții noi cu structuri din lemn**”, album documentar publicat în 2016 de Editura HACO Internațional, cu sprijinul SC Grup Corint SA din Alba Iulia.

Mai ales prin bogăția desenelor și fotografiilor, lucrarea ilustrează cariera strălucită a arh. Niels Auner în domeniul salvării, protejării și restaurării monumentelor istorice, cu precădere a bisericilor din lemn, numărul acestora depășind 100, marea majoritatea din Transilvania (49 în Maramureș, 28 în Sălaj, dar și-n multe alte locuri ale României).

Prezentarea cărții a fost însă numai un fericit pretext de a omagia personalitatea unui arhitect care, de peste patru decenii, s-a dăruit cu extraordinară pasiune conservării și protejării monumentelor istorice și de arhitectură, nu numai din lemn, dar și din zid, fiind de menționat aici, în primul rând, implicarea sa în restaurarea Mănăstirii „Văcărești”, inclusiv după 1990, când împreună cu arh. Liana Bilciurescu a propus soluții viabile, dar ignorate de autorități, pentru reconstruirea acesteia. Șirul lucrărilor este foarte mare și mai include, de exemplu, Biserica „Sf. Gheorghe” din Ansamblul Palatului Mogoșoaia, bisericile „Doamnei” și „Dintr-o Zi” din București ș.a.

Valoarea lucrărilor, dar mai ales recunoașterea de ansamblu a contribuției sale în domeniul restaurărilor au fost marcate în 12 octombrie 2016, când a fost laureat cu medalia Opera Omnia conferită de UAR în cadrul BNAB, ediția a XII-a.

În seara bogată în zăpadă din 10 ianuarie 2017, arh. Niels Auner a fost omagiat de un numeros public, dar mai ales de mulți oameni de cultură, arhitecți, istorici și critici de artă prezenți la eveniment. Pe lângă doamna arh. Ileana Tureanu au mai ținut să-și exprime elogiile acad. Răzvan Theodorescu, arh. Călin Hoinărescu, dr. ist. de artă Anca Bârcă, dr. arh. Dan Kisilevici, arh. Aurel Botez, D. Sabău.

Dar cel mai bine și-a caracterizat misiunea chiar arh. Niels Auner în discursul rostit cu câteva luni înainte, la decernarea premiului Opera Omnia:

„...m-am legat de bisericile din lemn pentru că ele sunt cele mai vulnerabile, dar la fel de vulnerabile sunt și monumentele din zid, toate monumentele, într-o bună zi, ne vor striga: «Nu ați făcut nimic pentru noi!». Ar fi bine să ne gândim la treaba aceasta!”.

DORIN
 ȘTEFAN

 SINGURUL ARHITECT ROMÂN
 PREZENT ÎN ATLASUL
 ARHITECTURII MONDIALE

 text: arh. Ileana Costin
 foto: Răzvan Hatea

„Arhitectura. Oare ce-o fi? La început a fost mult desen: cu creion, în tuș, cu tempera. Zile și nopți, desenați. Dar imediat au venit și modelele, provocările, «virusul». Virusul arhitecturii. Dacă te prinde, nu există antidot. La început sunt mulți atinși de virus, dar, pe parcurs, la fel de mulți abdică. Încetul cu încetul, sfera se micșorează. Lumea ta se restrânge. În ea nu mai încap decât Le Corbusier, Mies van der Rohe, Gropius. Intri într-o lume în care nu te mai înțelegi cu nimeni. Câțiva, foarte puțini îți împărtășesc și tu le împărtășești «arhitectura». Dar nu trece mult și din nou, ca la înmulțirea prin înmugurire, te detașezi de ramură:... raționalism, funcționalism, brutalism, vernacular”... - Dorin ȘTEFAN

O seară cu Dorin ȘTEFAN, în Calderon, este *un privilegiu* - pentru că arhitectura, dar și cărțile sale au o ținută intelectuală de înalt nivel cultural și uman, o șansă - pentru că este solicitat, dar sub-utilizat (din păcate!), *o bucurie* - pentru că se petrece între prieteni, admiratori, mentori, colegi și discipoli, *o lecție de arhitectură și iubire de țară*.

Pentru că **Dorin Ștefan** este unul dintre cei mai importanți reprezentanți ai arhitecturii românești.

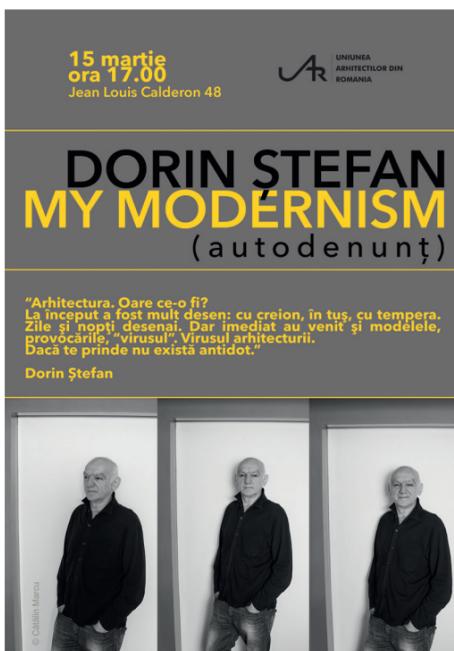
Seara a început cu un interviu pe care „autorul” l-a acordat postului IDA TV. Apoi, au vorbit despre Dorin și cartea sa: prof. univ. Ion BĂNȘOIU - profesorul de greacă veche și latină îndrăgostit de arhitectură și directorul Editurii Paideia (singura care are o secțiune dedicată arhitecturii), prof. arh. Augustin IOAN, cel care îngrijește această secțiune și a publicat peste 50 de lucrări de arhitectură, prof. arh. dr. Rodica EFTENIE.

Cu toții, pe un ton mai academic sau mai amical, în registre mai grave sau mai „băncoase”, au subliniat faptul că *MY MODERNISM* nu este încercarea literară a unui important autor de

case, ci este un document autentic, valoros, cu o formulă literară inedită și novatoare, deschisă, cu evidentă valoare literară și intelectuală. Nu este numai un jurnal personal, ci, mai ales, cronică unei generații, cronică anilor noștri cu întrebările, frământările, îndoielile și decantările ei, văzută de ochiul sfredelitor, doct, justițiar și implicat al unui participant care își cunoaște rădăcinile, aspirațiile, capacitatea și forța. Dorin Ștefan a avut și are drumurile lumii deschise, dar se încapățânează să lucreze aici, în România, în lumea pe care o cunoaște, iubește și îi aparține în pofida revoltei că nu mergem nici atât de repede și nici atât de drept cum ne-am imaginat toți.

Extraordinar este faptul că, vorbind despre lucruri de toți știute, despre colegi, vecini, colaboratori, *în viață* cu toții - autorul rămâne de o sinceritate totală și brutală, își asumă judecățile de valoare și aprecierile umane. Dorin Ștefan este un caracter și asta lipsește nu numai arhitecturii, ci și societății noastre. Deși persoană publică, Dorin nu vrea să fie pe placul nimănui, pentru că adevărații lui judecători sunt propriile principii.

Notă biografică

A absolvit Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” în 1975 (o promoție de excepție, din care a făcut parte și prietenul său Dinu Patriciu). Între 1979-1989 a activat împreună cu arhitectul Emil Barbu (Mac) Popescu și din 1990 are biroul său de proiectare, D.S.B.A. („Dorin Ștefan Birou de Arhitectură”). Este doctor în arhitectură (1997) cu teza „Privire asupra orașului (o încercare de perspectivă post-structuralistă)”. În anul 2002 a fost comisarul României la Bienala de Arhitectură de la Veneția și a devenit profesor universitar și vicepreședinte al OAR.

Printre lucrările sale de referință se află

- Imobil PROCREDIT BANK, str. Buzești, str. Sevastopol, 2003-2004
- OPERA CENTER - Cotroceni
- Centrul Cultural al Tinerilor - Slatina, premiat de UAR
- Euro Tower Building
- Club Twice - designul interior
- Pavilionul României la expozițiile internaționale din Coreea (1993) și Japonia (2005).

- Sediul Banca Transilvania - Băneasa
- Biserica din Cartierul Nou - Alba Iulia

A participat la multe concursuri naționale și internaționale, precum

- 1979 - Cartierul Hallelor, Paris, Franța
- 1983 - Tête Défense, Paris, Franța
- 1986 - Teatrul Național al Japoniei, Tokyo
- 1992 - Casa Austria, la New York - coautor împreună cu FGW, Viena, Austria
- 1996 - București 2000, București, România, coautor împreună cu

Architecture Studio, Paris, Franța

- 2002 - Catedrala Patriarhală București - amplasament axul Bdul Unirii
- 2010 - Taiwan Tower Conceptual Design International Competition
- 2011 - Taiwan Tower International Competition

A fost distins cu premii naționale și internaționale

- 1987 - Medalia de argint la Bienala mondială de arhitectură Interarch, Sofia, (împreună cu arh. E.B. Popescu)
- 1987 - Premiul UAR pentru Casa Tineretului din Slatina (împreună cu arh. E.B. Popescu)

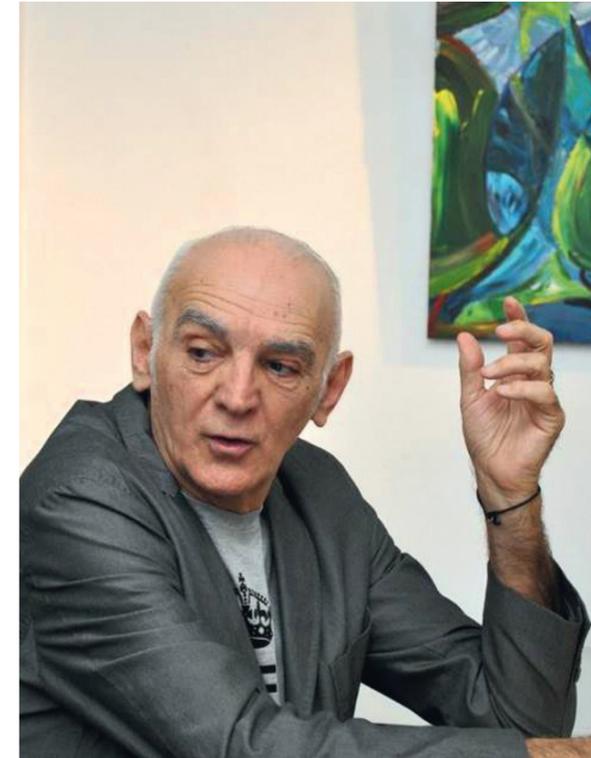
- 1997 - Premiul pentru design al revistei „Arhitext”

- 2003 - Premiul Ordinului Arhitecților București

- 2010 - First prize - Taiwan Tower Conceptual Design International Competition

Juriul a fost format din șapte membri - experți din Taiwan, Japonia, Marea Britanie și Statele Unite. Importanța concursului a mobilizat un număr uriaș de talente mondiale, dintre care 12 au atras, în mod special, atenția juriului. Din cei 99 de participanți, au fost selectate 5 echipe din Marea Britanie, SUA, Austria, România și Japonia. La conferința de presă în care s-au anunțat finaliștii s-a spus și că, „atunci când construcția va fi finalizată, ea va redefini conceptul turnurilor de birouri”.

2011 - Third Prize - Taiwan Tower International Competition

Celebra actrița britanică Jaqueline BISSET ne-a onorat cu prezența. A refuzat să pozeze și i-a cerut un autograf lui Dorin

DECLARAȚII

„Avem nevoie de spații sensibile, fine, mai mult decât de spații practice. O zonă sensibilă este o zonă arhitecturală, nu una de construcții. În București avem multe clădiri, avem spații care ne protejează de ploaie și vânt, dar care nu ne induc niciun sentiment de bucurie sau melancolie, sentimente produse de calitățile estetice. Avem o zestre arhitecturală foarte interesantă, o arhitectură la «confluență» și de «influență». Trebuie să păstrăm tradiția de valori arhitecturale europene pe care înaintașii noștri le-au avut tot timpul în considerație.”

„În momentul în care ai realiza o intervenție de calitate, calitatea s-ar răspândi, ar genera alte proiecte în jurul ei și ar contamina și spațiile din jur. Avem destule spații reziduale, avem foarte multe spații care răspund doar unei nevoi de a acoperi ceva. Dar ele nu răspund și nevoii de a crea bucurie, de a crea sentimente, de a crea sensibilitate. Avem nevoie de spațiu sensibil mult mai mult decât de spațiu utilitar. Un spațiu sensibil este un spațiu al arhitecturii, nu al construcției. În București avem spații care ne protejează de vânt sau de ploaie, dar nu ne induc și acea bucurie a spațiului, cu calități estetice.”

EXPOZIȚIA

„UN MILION DE LOCURI DE
VĂZUT PRIN FOTOGRAFIA
ROMÂNEASCĂ”

text: **Sebastian VASIU &
Cătălin MOȘ**
foto: **Răzvan Hatea**

Conceptul cu numele „Fotografia Românească” a luat naștere în octombrie 2013, la inițiativa mea, Sebastian VasIU, născut în Orăștie, un orașel din Transilvania. Sunt pasionat de fotografie și călătorie, sunt dornic de a explora și de a descoperi cele mai frumoase locuri și peisaje ale țării natale și de a afla poveștile de viață ale oamenilor din diferitele zone ale României. Am înființat, în cadrul rețelei de socializare Facebook, un grup care are un singur scop: de a aduna laolaltă toți românii iubitori ai artei fotografice și ai țării noastre, fie ei fotografi amatori, profesioniști sau simplii admiratori ai acestui domeniu artistic. Toți sunt acum parte din comunitatea creată, loc virtual care, nu după mult timp de la înființare, avea să devină extrem de popular.

Încă din primele zile ale existenței grupului „Fotografia Românească”, la administrarea lui s-a alăturat Cătălin Marius MOȘ, tânăr fotograf originar tot din Orăștie, care a pus umărul, cu foarte mare pasiune, la dezvoltarea ideii și a conceptului „FR”. În acest moment, grupul numără mai bine de 23.000 de membri, ajungând de curând cel mai mare grup de fotografie din România, pe Facebook.

Începând cu prima zi a anului 2016, în cadrul grupului „Fotografia Românească” a luat startul unul dintre cele mai antrenante și ample concursuri de fotografie organizate la noi în țară, „UN MILION DE LOCURI DE VĂZUT PRIN FOTOGRAFIA ROMÂNEASCĂ”. S-au alăturat rapid nume sonore ale fotografiei românești, sponsorul principal al concursului devenind cunoscutul brand FotoHobby, alături de Phoenix Studio și Insight Photo Studio, ceilalți doi sponsori oficiali. Pagina de Facebook UN MILION DE LOCURI DE VĂZUT ÎN ROMÂNIA numără peste patru sute de mii de urmăritori, alăturându-li-se, ca partener social-media, postul TV CITY.

Juriul este unul pe măsură: Sorin ONIȘOR și Adrian PETRIȘOR, unii dintre cei mai cunoscuți și apreciați fotografi români, împreună cu cei doi administratori, Cătălin MOȘ și Sebastian VASIU, am format brigada de jurați.

Concursul se derulează pe durata unui an întreg, prin etape lunare intermediare dotate cu premii. La sfârșitul anului 2016, s-a ales FOTOGRAFIA ROMÂNEASCĂ A ANULUI, autorul acesteia: Marius CİNTEZĂ. Cadrele câștigătoare ale etapelor lunare au devenit finaliste și au fost toate expuse în cadrul expoziției găzduite de Centrul de Cultură Arhitecturală al UAR, vernisată în data de 12 ianuarie.

Curatorul expoziției, din partea gazdei, a fost arh. Lorin Niculae, pasionat de fotografie, care a susținut o minunată și documentată pledoarie despre arta aceasta vizuală și istoria sa.

Datorită faptului că lucrurile au luat-o repede în direcția dorită, numărul de membri ai grupului crescând considerabil și concursul devenind foarte popular și apreciat, a fost lansată și o revistă online „Fotografia Românească” care poate fi accesată: https://issuu.com/fotografia.romaneasca/docs/fotografia_romaneasca.

Proiectul FOTOGRAFIA ROMÂNEASCĂ nu se va opri aici!

Sperăm să revenim în Calderon cât mai curând, în cadrul altor proiecte.

EVENIMENT

 POVESTEA „NOMADEI” DIN
CALDERON, SCULPTURA
REALIZATĂ DE MARIANA
GORDAN

text: arh. **Ileana Costin**
foto: **Roza Zah**

„Nomada” a poposit la Centrul de Cultură Arhitecturală toamna trecută, când s-a stricat vremea și n-a mai putut sta în curtea din vecinătate. Încetul cu încetul, a devenit reper și mascotă... Acum, că au înflorit pomii, „Nomada” ne-a prezentat-o pe creatoarea ei, sculptorița Mariana GORDAN - care trăiește și lucrează, de aproape 40 de ani, la Londra.

„Nomada” a fost concepută pentru Florența, într-un dialog imaginar cu idolul autoarei, sculptorul Marino Marini. Dinamica și dramatismul „Nomadei” nu este năbădăios, înspumat și năvalnic ca armăsarul lui Marini. Tensiunea lucrării se desfășoară între mamă și prunc, în contrapunct cu maestrul, iar calul nu este stăpânit, ci îmbrățișat. De altfel, nici nu are dârlogi. Este o poveste despre dragostea de mamă, despre grija de copii (atât de mulți „nomazi”, astăzi), despre dragoste.

La această ceremonie, în care creatoarea ne-a făcut confidențe, ne-a povestit gândurile și aspirațiile ei, idealurile și experiențele umane și artistice ale unui creator sau „visual artist” care simte *românește* și lucrează *englezește*, au participat mama sculptoriței, galeriști de renume, artiști, sculptori, arhitecți, studenți, ziariști, iubitori de artă adevărată.

Mariana Gordan nu este *numai* sculptoriță. Este și pictoriță, este și decoratoare de interior (ea face, la Londra, pardoseli pictate, lăcuite). Este și scriitoare. Este și scenaristă. Cartea pe care a publicat-o la Londra se numește *State Property*. Într-un fel, este și ea *State Property*. În alt fel, nu este. A scris cartea aceasta și a lansat-o și la București, după Londra. „Este, cum spuneam, *proprietate de stat*, fiindcă este un artist român unic, de care suntem mândri, căruia îi admirăm lucrările, pe cele de la Londra nu ai cum să nu le vezi, că-s împrăștiate prin stațiile lor de metrou. *Nu e proprietate de stat*, pentru că este un om liber, care a îndrăznit să facă nebunia de a ieși din țară în vremea comunismului, alături de un englez rebel, cu un fals pașaport. Acum 30 de ani. Și a reușit. Și s-a eliberat. Și despre toate astea a scris în cartea ei minunată, *State Property*. Dacă nu se face film pe baza ei, suntem proști” - scrie Geanina Corondan, pe blogul său.

Gordan este unul dintre artiștii de vârf ai Londrei. Printre performanțele ei se numără realizarea lucrărilor în mozaic pentru trei stații de metrou din Londra și câștigarea unui concurs de portretistică la Royal Academy of Art. Filmul *Dezorient Express* a câștigat Premiul Erasmus, la Viena.

Mariana GORDAN este un artist autentic, european și opera ei este mascota noastră.

Wellcome home!

MĂRIUCA MĂNESCU

NOUL REDACTOR-ŞEF AL REVISTEI „ARHITECTURA”

Absolventă a Institutului de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” București în anul 1983, și-a început activitatea ca arhitect stagiar în domeniul proiectării construcțiilor hidroenergetice și industriale.

Mai târziu, în perioada 1993-2005, în cadrul *Centrului de Documentare pentru Arhitectură și Sistemizare* (CDCAS) din București, a coordonat activitatea de documentare-informare, elaborând sinteze documentare pe teme de interes pentru Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței și pentru alte instituții active în domeniul arhitecturii și sistematizării din țară. A inițiat și și-a asumat reeditarea publicației de marcă a CDCAS, „*Buletin de Informații Tehnice în Construcții*”¹ (BIT), care a apărut continuu în perioada 1957-1974, fiind foarte apreciată de către arhitecții și inginerii activi în acea perioadă ca o importantă sursă de documentare pentru activitatea lor. Astfel, începând cu 1996, timp de 10 ani, până în 2005, Maria Mănescu a fost nu doar redactor-șef al „BIT” (6 numere pe an), ci chiar „redacția”. În paralel, a continuat să coordoneze, să redacteze și să elaboreze sinteze documentare, printre care se remarcă *Monografia* dedicată activității și personalității profesorului Alexandru CIȘMIGIU², care grupează majoritatea proiectelor și studiilor sale de referință din domeniul ingineriei seismice, al consolidării monumentelor de arhitectură și al proiectării în zone vulnerabile din punct de vedere seismic.

Din 2005, lucrează în cadrul Editurii UAUIM ca redactor de specialitate pentru cărți și reviste, pentru alte publicații din domeniu publicate în cadrul universității. A coordonat reeditarea publicației „*Analele Arhitecturii*” (2005-2013) și, începând cu 2009, se ocupă (machetare, tehnoredactare, corectură) de editarea revistei anuale „*Argument*”³ (coordonată de prof. arh. Daniela Rădulescu-Andronic), care reunește în paginile sale studii și cercetări originale din domeniul arhitecturii, susținute în cadrul sesiunilor de comunicări științifice organizate de Departamentul Sinteza Proiectării de Arhitectură.

„Numirea mea ca redactor-șef la revista «Arhitectura» este, pentru mine, o provocare și o mare responsabilitate. Sper ca împreună cu echipa inimoasă pe care am găsit-o la redacția «Arhitectura» și cu sprijinul Uniunii Arhitecților să reușim să redăm ritmicitatea apariției revistei, fără ca acest lucru să afecteze calitatea publicației. Ne propunem, în același timp, o revigorare grafică și de conținut, cooptarea și promovarea unor noi colaboratori dornici să facă parte din acest proiect editorial. Încărcătura istorică a «Arhitecturii», care a rezistat uneori chiar eroic în perioade ostile, ne obligă și ne onorează”.

(Maria Mănescu)

NOTE

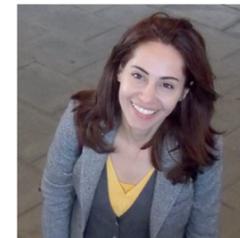
¹ Vezi și articolul „The Bulletin of Technical Information A Tale from the Golden Age”, în *SITA* › Volume 1/2013 - Printed in Red. *Architectural Writings during Communism*,

<http://sita.uauim.ro/1/a/11/>.

² „Alexandru Cișmigiu - Monografie”, 2001.

³ <http://argument.uauim.ro/>

REDAȚIA

Simina Stan
redactor

Ana Flutur
secretar general
de redacție

Claudia Ștefănescu
corector

Ioana Alexe
grafică - DTP

Gheorghiță Ion
web editor

TEMELE ANULUI 2017

Locuințe pasive

Femeile în arhitectura românească

Arheologia industrială

Post-restaurarea

Maria (Măriuca) MĂNESCU este cunoscută celor care urmăresc presa din domeniul arhitecturii și urbanismului din cele peste 20 de numere ale revistei „URBANISMUL - Serie Nouă” editate și coordonate în calitate de redactor-șef.

„CARU' CU BERE”

DE LA LEGENDĂ LA REALITATE

text: arh. **Dan Oproiu**
& arh. **Otilia Oproiu**
foto: **Răzvan Hatea**

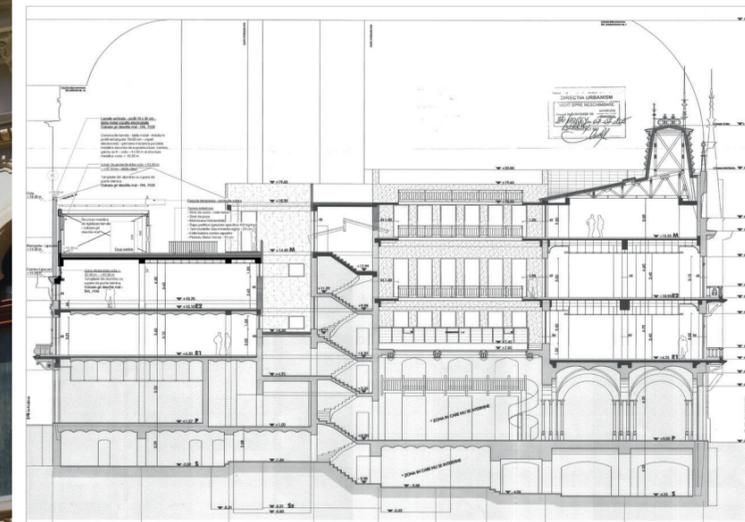
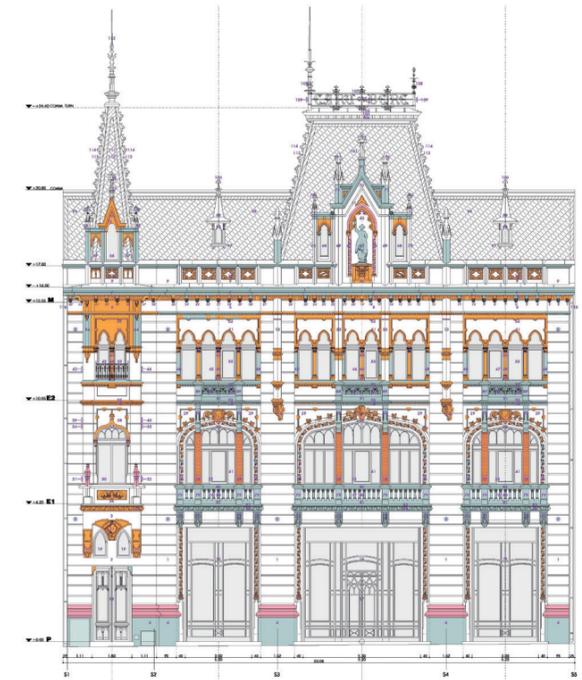
Începutul acestui proiect îl datorez istoricului Oliver Velescu, care în iunie 2010 mi-a propus întâlnirea cu dl Nicolae R. MIRCEA și dna Alexandra Lydia Dorina HRISTOFOROV, moștenitori ai lui Nicolae MIRCEA, proprietarul-întemeietor al clădirii „Caru' cu Bere” (1898).

Proiectul și-a propus CONSOLIDAREA - REABILITAREA - REMODELAREA imobilului și a început cu relevarea spațiilor, inventarierea elementelor - componente artistice, documentare istorică asupra clădirii și personajelor care au participat la întemeierea, edificarea și existența ei.

Construcția a fost realizată în etape diferite și ocupă întregul teren dintre str. Stavropoleos și str. Lipsani.

CORPUL STAVROPOLEOS - teren achiziționat 1897; construcție realizată în 1898 în baza proiectului întocmit de arh. Zigfried KOFINSCKY (& arh. Alois Pesch) și a Autorizației nr. 12 din 10 martie 1898; inaugurată în iunie 1899; funcțiunile și configurația păstrate (aproape neschimbate) până în prezent.

CORPUL LIPSCANI - teren, clădiri achiziționate 1909-1922 (în vederea extinderii berăriei), adiacente laturii nord a amplasamentului inițial, până în str. Lipsani.

Clădirile achiziționate au făcut obiectul proiectului de extindere, realizat tot de arh. Zigfried KOFINSCKY (în colaborare cu arh. Constantin B. Cretzoiu), înglobând construcțiile existente (nr. 4 - construit 1890, arh. Julius Hrabý - proprietatea Steiner; nr. 6 - construit 1886 - arh. A. Onderka/1890 - arh. A. I. Rosescu - proprietatea fraților Markus); inaugurarea spațiului, în noua configurație, a avut loc în anul 1924.

În timp ce CORPUL STAVROPOLEOS apare ca monument de arhitectură pentru prima dată în anul 1978, CORPUL LIPSCANI apare ca monument pentru prima dată în 2004.

Starea de degradare dramatică și permanent progresivă a spațiilor, a elementelor constructive și a celor decorative cu caracteristici deosebite, stare care afecta siguranța, calitatea, funcționalitatea/funcționarea atât a spațiilor necomerciale (foste locuințe, neutilizate în prezent), cât și a spațiilor comerciale, a impus lucrările de reabilitare, inclusiv consolidarea construcției, în ansamblul ei - lucrări din care proprietarul și-a propus într-o primă fază (urgentă) reabilitarea fațadei Stavropoleos.

Avizările au început în martie 2012, autorizația de construire s-a obținut în martie 2013 și lucrările au început în luna aprilie a aceluiași an. Reabilitarea fațadei Stavropoleos a cuprins și lucrări de refacere acoperiș - șarpantă și învelitoare.

LUCRĂRILE DE CONSOLIDARE ale fațadei, respectând concluziile expertizei tehnice întocmite de ing. Mircea T. Mironescu - și constatările rezultate din decopertarea elementelor structurale existente, au fost următoarele:

- structura de rigidizare a frontonului decorativ central și a celor două calcane, pe înălțimea podului/mansardei, structura constituită din lamele de beton armat legate cu o șaibă perimetrală pe care descarcă structura șarpantei;
- structura șarpantei păstrând configurația și geometria acoperișului existent al imobilului;
- șaibă-planșeu peste etajul 2, în soluție mixtă, dală din beton și grinzi metalice - care asigură conlucrarea elementelor de pe laturile fațadei (șir A) și curții interioare (șir C);
- planșee-șaibă peste parter și etajul 1, în deschiderea alăturată peretelui de fațadă, pentru ancorarea noilor elemente de structură - grinzi și dală din beton armat - ale balcoanelor;
- structură verticală de descărcare a lamelor din mansardă și de refacere a rigidității de ansamblu a structurii, pe cele două direcții principale de rezistență ale Corpului Stavropoleos;
- profilele în consolă ale fațadei (executate din zidărie și tencuială) care erau degradate și prezentau pericol de desprindere/prăbușire, s-au refăcut din beton armat turnat în cofraj/mulaj care a respectat profilul celor existente/inițiale; în toate cazurile, aceste profile și elemente decorative care aveau secțiuni masive au fost prevăzute cu elemente de umplutură, pentru micșorarea masei proprii; după caz, aceste corpuri de umplutură au fost realizate din țevi PVC (în cazul profilelor liniare și al dalelor balcoanelor) sau din polistiren (în cazul consolelor decorative dispuse sub balcoane).

ORGANIZAREA DE ȘANTIER a presupus confecționarea și montajul unei platforme metalice înalte de protecție a parterului (acces spațiu comercial+șantier/circulație stradală pietonală+auto liber) și montajul unei schele de fațadă cu suprafețe închidere/protecție zone de lucru.

Față de situația inițială în care șarpanta sprijinea și pe stâlpi mediani, conformarea noii structuri la nivelul mansardei a propus realizarea unui spațiu generos.

Etapa I - Reabilitarea fațadei Stavropoleos - finalizată la 11 aprilie 2016.

Etapa a II-a a cuprins Consolidare, Reabilitare, Remodelare Ansamblu, pentru care avizarea lucrărilor a început în 2013 și Autorizația a fost emisă în 7.07.2015.

Actualul proiect propune REABILITAREA - REMODELAREA pentru funcțiune culturală și principalele lucrări propuse, pe lângă cele de consolidare, sunt următoarele:

- remodelarea tuturor spațiilor cu funcțiune necomercială, peste parter/mezanin, inclusiv accesele prin scările celor două corpuri;
- introducerea de ascensoare în cele două corpuri (pe traseele din proiectele inițiale 1899/1924);
- remodelarea aripii vest - prelungire a corpului Lipscani, ca traseu de evacuare;
- remodelarea curții interioare dintre cele două corpuri ca patio cu posibilități de acoperire ușoară;
- lucrări de instalații.

CENTRUL CULTURAL-MEMORIAL cuprinde:

- istoria construirii clădirii „Caru’cu Bere”;
- personalitatea fondatorului Nicolae Mircea;
- istorii: familia fondatorului + arhitectul construcției.

Și își propune activități din domeniul: istorie, teatru, film, arte plastice, literatură.

Lucrările sunt în curs de realizare pentru întregul ansamblu.

CATEDRALA „SFÂNTUL MIHAIL” DE LA ALBA IULIA

MONUMENT, DESEN, CERCETARE

Pe 21 martie, la Centrul de Cultură Arhitecturală din str. Jean Louis Calderon 48, a avut loc vernisajul expoziției „Catedrala «Sfântul Mihail» de la Alba Iulia. Monument, desen, cercetare”, organizată de Institutul Balassi - Institutul Maghiar din București și Uniunea Arhitecților din România.

Deschiderea expoziției a fost făcută de Ileana Tureanu, președinte al Uniunii Arhitecților din România, care a prezentat echipa de cercetători, precum și importanța unui asemenea eveniment pentru breasla arhitecților. Evaluările concretizate în această expoziție sunt prezentate în premieră la București, în cadrul Centrului de Cultură Arhitecturală al UAR.

La vernisaj a participat Halmos Balázs, care a vorbit despre evaluările și cercetările efectuate de Universitatea Tehnică și Științe Economice (BME), Facultatea de Istorie a Arhitecturii din Ungaria, la Catedrala romano-catolică „Sfântul Mihail” de la Alba Iulia, în perioada 2000–2013, precum și despre diverse metode de documentare folosite.

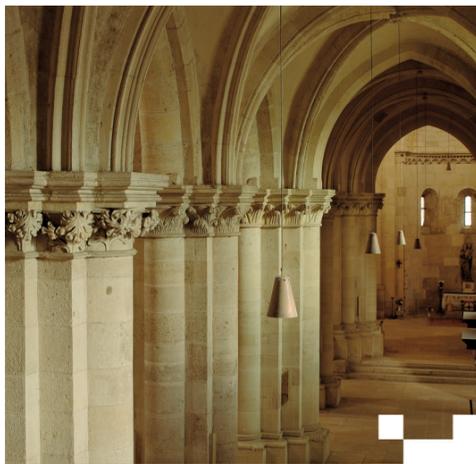
Studiile asupra catedralei au început cu lucrarea de doctorat referitoare la capela Lázó, a lui Halmos Balázs, finalizată în anul 2000, iar apoi împreună cu Maróty Katalin, care s-a alăturat echipei, s-au studiat mai multe părți ale clădirii.

Cercetarea a durat până în 2013, concretizându-se în analize și într-o documentare grafică a monumentelor arhitecturale amănunțit detaliate, participând, alături de cercetători și studenții BME, implicați activ în evaluarea monumentelor, ca parte integrantă a predării istoriei arhitecturii.

Expoziția prezintă foarte detaliat desenele și analizele, oferindu-ne șansa de a pătrunde în detaliile acestei catedrale, cât și metode de cercetare folosite.

În continuarea prezentărilor, Daniela Marcu-Istrate și Raluca Iosipescu au vorbit despre rezultatele cercetărilor arheologice. Expoziția a putut fi vizitată în perioada 21-26 martie 2017.

text: arh. **Gabriela Petrescu**
foto: **Institutul Maghiar din București**

EXPOZIȚIE

Catedrala Sfântul Mihail din Alba Iulia
monument, desen, cercetare

Vernisaj 21 martie 2017, 18.00
Uniunea Arhitecților din România, Jean Louis Calderon 48

Prezintă Ileana TUREANU, Raluca IOSIPESCU, Daniela MARCU-ISTRATE, HALMOS Balázs
expoziție poate fi vizitată până pe 26 martie

ȘEDIȚA SENATULUI DIN 16.02.2017

A DEZBĂTUT ȘI APROBAT URMĂTOARELE:

- S-au prezentat rapoartele de activitate ale membrilor Senatului UAR în perioada mai 2016-decembrie 2016
  - A aprobat admiterea în UAR a 14 arhitecți, și anume: KISS Maria - Mureș, BIRO Eva - Mureș, STĂNESCU Carmen Alexandra - Dâmbovița, ANDREESCU Vlad - Sector 2, MĂRGINEAN Traian - sector 2, CRĂCIUNOIU Daniela - sector 2, VIȘAN Gheorghe - sector 6, CUZUC Niculina - Buzău, DRAGOSIN Cecilia - Buzău, ROȘCA Ana - Maramureș, GHEBRI Ioana Ovidiu - Maramureș, TOPĂRCEANU Cristina - Sector 4, IANOVICI Adriana - Argeș, SZILAGHI Csaba - material prezentat de vicepreședintele UAR Anton STAICU - coordonatorul Comisiei Organizatorice
  - S-a solicitat ca Formularul de Cerere de Primire în UAR să cuprindă, obligatoriu, și VIZA FILIALEI din care provin candidații
  - S-au analizat prevederile O.G. 26/2000 și ale Statutului UAR - compatibilități și contradicții - prezentare avocat Dana CIOCA
  - S-a analizat activitatea Comisiei Organizatorice - vicepreședinte Anton STAICU
  - S-au dezbătut și aprobat: ROF Comisie Organizatorică/ROF Comisie Economică/ROF Comisie Culturală/ROF Comisie Socială - materiale avizate de Comisia Organizatorică în iunie 2016 și de Colegiul Director în iulie 2016.
  - S-a analizat activitatea Comisiei Economice - vicepreședinte Aurel BOTEZ
  - S-a dezbătut propunerea de Buget 2017 - prezentat de vicepreședinte Aurel BOTEZ - coordonator Comisie Economică, și de trezorerier, Sorin Doru CIOMĂRTAN
- S-au făcut propuneri și precizări:

- Trebuie făcute eforturi susținute pentru obținerea de sponsorizări și donații;
- Pentru completarea bugetului pentru proiectele culturale ale UAR este imperios necesară aplicarea pentru obținere de cofinanțări externe, inclusiv de la Ministerul Culturii și AFCN;
- Pentru proiectul aferent igienizării subsolului din Centrul de Cultură Arhitecturală din str. J. L. Calderon, nr. 48, a fost depusă cerere de finanțare la Fondul Ambasadorial American;
- Trebuie prevăzute în buget și alocații pentru promovarea evenimentelor culturale organizate în Centrele de Cultură ale UAR: Chiojdu, Sinaia, Calderon;
- Se va include în buget suma de 1.500 euro pentru itinerarea expoziției Pavilionul României la Bienala de Arhitectură de la Veneția 2017, la Utrecht - Olanda;
- Trebuie prevăzută investiția referitoare la amenajarea Anexei de la Chiojdu;
- Bugetul alocat pentru abonamentele membrilor UAR la Regina Maria trebuie reconsiderat în funcție de numărul abonamentelor efectiv reînnoite în anul 2017;
- Pentru eficientizarea Revistei „Arhitectura” trebuie redus tirajul la un număr de 750 de exemplare/pe apariție, trebuie încheiate minimum 400 de abonamente (100 de abonamente ptr. membrii

UAR care beneficiază de indemnizație de merit, 100 de abonamente – membrii UAR, 100 de abonamente – membrii OAR). Distribuția revistei se va face în benzinării, evenimente, târguri de carte, online și universități și se va renunța la cooperările oneroase cu firme specializate care percep 50% din preț și taxe de peste 2.000 euro/an.

- În anul 2017, revista va avea patru apariții și șase numere: două simple și două duble. În anul 2017, se mențin costurile abonamentelor la nivelul anului 2016.

- S-a analizat activitatea Comisiei de Cultură - vicepreședinte Nicolae LASCU
- S-a analizat activitatea Comisiei Sociale - vicepreședinte Doina MARIN
- S-a aprobat Calendarul reuniunilor Senatului și Colegiului Director, precum și a evenimentelor majore din anul 2017
- S-au propus, dezbătut și aprobat proiectele anului 2017
- S-au prezentat rezultatele sondajelor și analizelor referitoare la organizarea Balului Arhitecților 2017 - prezentate de arh. Pavel POPESCU și arh. Casandra ROȘU
- S-a aprobat acordarea unui ajutor de urgență
- S-a analizat posibilitatea și oportunitatea reintrării UAR în UIA. Se propune ca, în cazul în care Senatul consideră oportun acest demers, să se poată solicita președintelui OAR, care va participa la Congresul de la Seul, să prezinte cererea UAR.

S-au emis următoarele HOTĂRÂRI:

- HOTĂRÂREA nr. 1 cu privire la primirea de 14 noi membri în cadrul UAR
- HOTĂRÂREA nr. 2 cu privire la desfășurarea activităților culturale ale UAR în cadrul CENTRULUI DE CULTURĂ ARHITECTURALĂ situat în București, str. Jean Louis CALDERON, nr. 48, sector 2
- HOTĂRÂRE nr. 3 cu privire la aprobarea Regulamentului de Organizare și Funcționare a Comisiei economice - anexat.
- HOTĂRÂREA nr. 4 cu privire la aprobarea unui ajutor de urgență
- HOTĂRÂREA nr. 5 cu privire la sprijinul financiar pentru deplasări documentare profesionale, organizate de UAR, ale membrilor cu cotizația plătită la zi
- HOTĂRÂRE NR. 6 cu privire la organizarea de către UAR a BALULUI ARHITECȚILOR în anul 2017
- HOTĂRÂRE NR. 7 cu privire la reafilierea UAR la Uniunea Internațională a Arhitecților
- HOTĂRÂRE NR. 8 cu privire la înființarea Comisiei care să clarifice situația juridică și financiar-contabilă a ASOCIAȚIEI ARHITECȚILOR IAȘI
- HOTĂRÂRE nr. 9 cu privire la revista „Arhitectura” - tematică 2017 și costuri abonamente
- HOTĂRÂREA nr. 10 cu privire la componența Comisiei pentru primirea de noi membri și completarea Comisiei pentru acordarea indemnizațiilor de merit
- HOTĂRÂREA nr. 11 cu privire la Calendarul reuniunilor Senatului, Colegiului Director și alte evenimente ale anului 2017
- HOTĂRÂREA nr. 12 cu privire la aprobarea Regulamentului de Organizare și Funcționare a Comisiei de Cultură - anexat.
- HOTĂRÂREA nr. 13 cu privire la aprobarea Regulamentului de Organizare și Funcționare a Comisiei Organizatorice - anexat.

ȘEDIINȚA SENATULUI DIN 25.04.2017

A DEZBĂTUT ȘI APROBAT URMĂTOARELE:

- A aprobat Bugetul pentru anul 2017 - prezentat de trezorerierul Sorin CIOMĂRTAN
- A aprobat procesul-verbal referitor la bilanțul și contul de profit și pierdere la 31.12.2016 și Raportul Comisiei de Cenzori asupra bilanțului contabil și a contului de rezultat patrimonial al UAR - prezentate de contabil-șef, Nicoleta Aldea, și de președintele Comisiei de Cenzori, Gabriela Mircea
- A aprobat ROF (Regulament de Organizare și Funcționare) a Comisiei Sociale UAR și ROF Cadru - Sucursală UAR - prezentate de vicepreședintele UAR, Anton ȘTAICU - coordonatorul Comisiei Organizatorice
- A aprobat mutarea domnului senator Daniel Cincu de la Comisia de Cultură la Comisia Economică
- A luat la cunoștință stadiul pregătirilor în vederea organizării Balului Arhitecților de la Cluj, în perioada 11-14 mai 2017, și conținutul Comunicatului ce se va publica - prezentat de directorul executiv, Adriana TÂNĂSESCU
- A aprobat prelungirea termenului de utilizare a Regulamentului de Organizare și Funcționare a Comisiei pentru acordarea indemnizației de merit și Anexa - tabele sinteză a acestuia pentru sesiunea mai 2017, cu condiția ca, până la 30 iunie 2017, Comisia de Cultură să elaboreze un nou regulament și o nouă grilă de evaluare care va fi prezentată și aprobată de Colegiul Director și de membrii Senatului cu majoritate de voturi - prezentat de Nicolae LĂSCU, vicepreședinte și coordonator al Comisiei de Cultură
- A luat la cunoștință conținutul Raportului privind situația patrimoniului Uniunii Arhitecților din România - la data de raportare 30.06.2016, întocmit de experții contabili în vederea preluării gestiunii și a decis ca, juridic, să se îndeplinească procedurile legale de predare
- A confirmat admiterea în UAR a 23 de membri și anume: ILIE Crina Claudia, ILIE Adrian, FRUM Gabriela, MAGHERUȘANU Dan Mihai - Cluj, KISS Julianna - Sălaj, ENICĂ Ioan Radu, JIANU Mirela, SIMA Dan Alexandru, NICULAE Doina Elena, LAZĂR Liliana - București, STINGHE Adriana - Brașov, FUCHS PETROI Mariana - Timiș, UNGUREANU Mircea, IONESCU Mihai Marian, DUMITRU Corneliu - Hunedoara, BEȘLIU Marian - Vaslui, NICOLAU Ion, CARAMATESCU Maria Cristina - Galați, NAGY Zoltan Attila - Mureș, CRACEA Irinel Elena - Iași - prezentată de vicepreședinte Anton ȘTAICU - coordonatorul Comisiei Organizatorice
- A discutat problemele juridice stringente cu avocatul Sorin PETRESCU de la firma „Petrescu, Șerban & Asociații”, în calitate de consultant juridic al UAR începând cu data de 01.05.2017
- A vizionat două episoade (UAR la Expo AMBIENT și Construcții realizate de arh. SOCOLESCU în București) din cadrul colaborării dintre IDA TV (Interior design, Arhitectură) și UAR, care va începe din data de 01.05.2017. Programul este inițiat și coordonat de arh. Dorina CIOBANU, membră a Senatului

S-au emis următoarele HOTĂRĂRI:

- HOTĂRĂREA nr. 14 privind prelungirea termenului de utilizare a Regulamentului de Organizare și Funcționare a Comisiei pentru acordarea indemnizației de merit și Anexa - tabele-sinteză a acestuia pentru sesiunea mai 2017
- HOTĂRĂREA nr. 15 privind aprobarea Bugetului de Venituri și Cheltuieli 2017
- HOTĂRĂREA nr. 16 privind aprobarea Bilanțului Contabil 2016
- HOTĂRĂREA nr. 17 privind aprobarea ROF a Comisiei Sociale a Senatului
- HOTĂRĂREA nr. 18 privind modificarea art. 3 din HS nr. 27 din 08.05.2016
- HOTĂRĂREA nr. 19 privind primirea a 23 de noi membri
- HOTĂRĂREA nr. 20 privind aprobarea ROF Cadru - Sucursală UAR

110 ani

„Cu numărul 5-6/2016, revista «Arhitectura» marchează 110 de ani de apariție ca publicație dedicată domeniului și purtător de cuvânt oficial al organizației arhitecților din România. În toți acești ani, cu câteva excepții reprezentate de numere scoase sub altă egidă, organizația va patra atent periodicul, susținându-l material și impunându-i statornic orientarea sa ideologică și stilistică. [...]

La 1906, revista apare după o lungă tăcere a breslei și, nu întâmplător, într-un moment de grație al istoriei românilor și de enormă efervescență culturală prilejuită de celebrarea jubileului de 40 de ani de domnie a Regelui Carol I. Ea va rămâne unică în peisajul presei de specialitate pentru diverse și frecvente intervale de timp.”

Gabriela Tabacu, revista „Arhitectura”, nr. 5-6/2016

**BULETINUL
INFORMATIV
AL UNIUNII
ARHITECTORILOR
DIN ROMANIA**

ANUL
2017 IOANA
GRIGORESCU

Caseta redacțională

redactare:

arh. Ileana Tureanu - președinte UAR
arh. Ioana Alexe - tehnoredactare
arh. Marina Macarie - sigla BIUAR

coordonator:

arh. Ileana Tureanu - președinte UAR

www.uniuneearhitectilor.ro/BIUAR

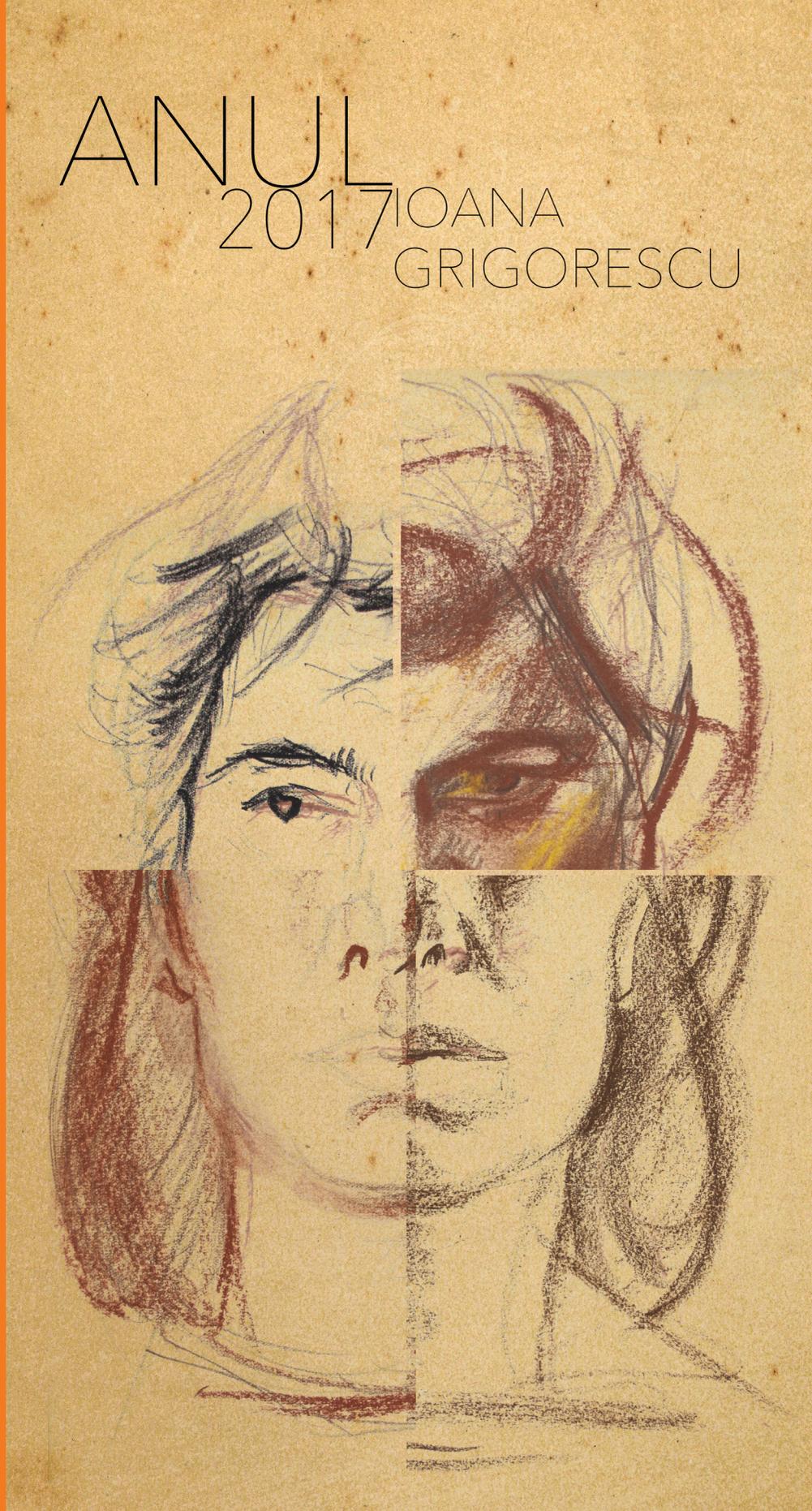
Contact

Centrul de Cultură Arhitecturală /
Secretariat /
Revista Arhitectura / Biblioteca
str. Jean Louis Calderon, nr. 48,
București, sectorul 2, cod 020038,
tel: 021.312.76.01

Secretariat: tel. 021.315.60.73,
0737.01.77.85,
uar_contact@yahoo.com,
secretariat@uniuneearhitectilor.ro

Revista Arhitectura: tel. 076.819.81.78,
076.819.81.79,
office@arhitectura-1906.ro

Biblioteca (program cu publicul):
L-V - 10:00-16:00, tel. 021.310.91.94,
biblioteca@uniuneearhitectilor.ro

**EXPRESIA
SINCERITAȚII**